

Bestandsövervakning av ulv vintern 2024-2025 Inventering av varg vintern 2024-2025

Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia
Beståndsstus för stora rovdjur i Skandinavien

NR: 1
2025

VILTSCADECENTER

University of
Inland Norway

Norwegian University
of Life Sciences

Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Nordli, K., Jensen, M. Ø., Milleret, C., Dupont, P., Bischof, R., Åkesson, M. & Flagstad, Ø. 2025. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2024-2025. Inventering av varg vinteren 2024-2025. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus for stora rovdjur i Skandinavien 1-2025.

Grimsö og Trondheim 1. juni 2025

ISSN 2387-2950 (dig.)

ISBN 978-82-426-5431-1 (dig. utg)

RETTIGHETSHAVERE/ RÄTTIGHETSINNEHAVARE

© Rovdata, SLU Viltskadecenter og Universitetet i Innlandet

Publikasjonen kan siteres fritt med kildehenvisning/

Publikationen kan citeras fritt med källhänvisning.

TILGJENGELIGHET/TILLGÄNGLIGHET

Åpen/Öppen

PUBLIKASJONSTYPE/PUBLIKATIONSTYP

Digitalt dokument (pdf)

REDAKSJON/REDAKTION

Linn Svensson, Petter Wabakken, Erling Maartmann, Kristoffer Nordli, Magnus Østgård Jensen, Cyril Milleret, Pierre Dupont, Richard Bischof, Mikael Åkesson, Øystein Flagstad

KVALITETSIKRER/KVALITETSSÄKRAT AV

Jan Huseklepp Wilberg

ANSVARLIG SIGNATUR/ANSVARIG SIGNATUR

Jonas Kindberg, Lovisa Nilsson

OPPDRAKSGIVER/UPPDRAKSGIVARE

Miljødirektoratet i Norge/Naturvårdsverket i Sverige

KONTAKTPERSON HOS OPPDRAGSGIVER/KONTAKTPERSON HOS UPPDRAGSGIVARE

Miljødirektoratet: Susanne Kristin Hanssen, REFERANSE (Norge): M-2985|2025

Naturvårdsverket: Mona HansErs

FRAMSIDEFOTO/FOTO FRAMSIDA

Ösjöreviret 16.02.2025. Viltkamera, Länsstyrelsen i Södermanlands län.

Fotograf: Michael Hansson.

NØKKELOD/NYCKELOD

Ulv, *Canis Lupus*, bestandsstørrelse, bestandsutvikling, familiegrupper, overvåking, revirmarkerende par, Skandinavia, valpekull

Varg, *Canis Lupus*, bestandsstorlek, bestandsutveckling, familjegrupper, föryngringar, inventering, revirmarkerande par, Skandinavien

KEY WORDS

Wolf *Canis lupus*, family groups, litter of pups, monitoring, population trend, population size, scent-marking pairs, Scandinavia

KONTAKTINFO OG ANSVARLIG UTGIVER I NORGE KONTAKTINFO OCH ANSVARIG UTGIVARE I SVERIGE

Adresse:

Rovdata

NINA

P.b. 5685 Torgarden

NO-7485 Trondheim

Telefon: +47-73 80 16 00

Internett: www.rovdata.no

Adress:

SLU Viltskadecenter

Grimsö Forskningsstation

Sveriges lantbruksuniversitet, SLU

SE-739 93 Riddarhyttan

Telefon: +46 581-69 73 00 (växel)

Internet: www.slu.se/viltskadecenter

Innhold – Innehåll

Innhold – Innehåll	2
Abstract	3
Inventering av varg vintern 2024-2025	4
Sammanfattning	5
1 Inledning.....	6
2 Material och metoder	7
3 Resultat	8
3.1 Resultat for hele inventeringsperioden	8
3.2 Antal familjegrupper og revirmarkerende par.....	8
3.3 Foryngringar og ovriga vargforekomster	8
3.4 Populationens storlek.....	13
3.5 Bestandsutveckling	16
3.6 Finsk-ryska vargar og deras avkommor.....	18
3.7 Vargstammens genetiske utveckling	20
3.8 Doda vargar	21
4 Diskusjon	22
5 Referanser.....	24
Bestandsovervakning av ulv vinteren 2024-2025.....	26
Sammendrag	27
6 Innledning	28
7 Materiale og metoder.....	30
8 Resultater	31
8.1 Resultater for hele registreringsperioden.....	31
8.2 Antall familjegrupper og revirmarkerende par.....	31
8.3 Ynglinger og andre ulveforekomster	31
8.4 Bestandsstorrelse	36
8.5 Bestandsutvikling	39
8.6 Finsk-russiske ulver og deres avkom	41
8.7 Ulvestammens genetiske utvikling	43
8.8 Dode ulver	44
9 Diskusjon	45
10 Referanser	47
11 BILAGOR/VEDLEGG	49

Abstract

Monitoring goals and methods:

Wolves in Sweden and Norway form a joint cross-boundary Scandinavian wolf population. In both countries, the wolf population is being monitored each winter. The Swedish Environmental Protection Agency and the Norwegian Environment Agency have joint Scandinavian guidelines and instructions for monitoring of wolves; these guidelines have been used since winter 2014-2015.

Numbers, distribution and trends in the wolf population in Scandinavia are primarily determined through a survey of family groups, scent-marking pairs and occurrence of yearlings (from spring reproductions) during 1 October - 31 March. The survey of wolves is done mainly through snow-tracking and collection of scats, urine and hair for DNA-analyses. Information from camera-traps, GPS-collars, other research data and dead wolves are used when available. The County Administrative Boards in Sweden and the Norwegian Nature Inspectorate (SNO) together with Inland Norway University of Applied Sciences are responsible for collecting field data. They also confirm reports of tracks and other observations by the public. For the wolf monitoring, contributions from the public are very important.

Number of family groups and scent-marking pairs:

During winter 2024-2025, 40 family groups were documented in Scandinavia; 34 within Sweden, two across the Norwegian-Swedish border and four within Norway. 30 territorial pairs were confirmed; 27 within Sweden, one across the border and two within Norway.

Number of reproductions:

During the monitoring period, 40 wolf reproductions (litters) were confirmed in Scandinavia: 34 in within Sweden, three within Norway, and three in cross-border territories.

Population size:

Using the number of reproductions multiplied by 10 (same method as in previous monitoring seasons) the Scandinavian wolf numbers were estimated to 400 (95% CI = 316-520). The Swedish sub-population was estimated to 355 wolves (95% CI = 281-461), including half of the cross-boundary wolves. The calculations include both alive and dead wolves during the monitoring period. In the smaller Norwegian sub-population, 50-57 wolves were counted in the field, including half of the 19 cross-boundary individuals and 40-47 wolves confirmed only in Norway. In a complementary estimation, using an open-population spatial capture-recapture model, the number of wolves within the main population range in Scandinavia was estimated to be 375 (95% CrI = 354-400), with 323 (95% CrI = 305-343) in Sweden and 52 (95% CrI = 43-63) in Norway respectively.

Genetics:

Two previously known Finnish-Russian immigrant male wolves were still present within the population's breeding range. One of them as a breeder in a Norwegian pack. The other wolf, carrying a GPS-collar, was during the summer staying in Sweden just north of the breeding range, but was later not found during the monitoring season. Five new Finnish-Russian wolves were confirmed in northern parts of Scandinavia, two males and three females, all roamers. The two males were culled. Six new F1 offspring were confirmed, all in the immigrant male pack in Norway. Nine older F1 offspring were documented in the population, all born before 2024 and originating from three different Finnish-Russian immigrants. Among these nine F1, eight were resident as scent-marking wolves in Swedish family groups or territorial pairs.

The estimated average inbreeding coefficient in family groups was 0.21 (0.09 SD) this winter, a decrease compared to last years monitoring season (0.23 ± 0.09 SD).

Inventering av varg vintern 2024-2025

VILTSKADECENTER

Sammanfattning

Mål och metodik

Vargstammen i Sverige och Norge utgör en gemensam skandinavisk population med utbredning över riksgränsen. Årliga inventeringar genomförs vintertid i respektive land enligt överenskommen gemensam inventeringsmetodik. Utbredning, utveckling och storlek på vargstammen dokumenteras genom kartläggning av antal vargrevir med familjegrupper, revirmarkerande par samt förekomst av årsvalpar (från vårens föryngring) under inventeringsperioden 1 oktober – 31 mars. Resultaten från inventeringen används för att beräkna den totala populationens storlek i antal individer.

Inventeringen genomförs i huvudsak genom spårning på snö samt DNA-analyser av spillning, urin och hår. Information från kamerafällor, radiotelemetri, forskningsdata samt döda vargar används när sådan information finns tillgänglig. Länsstyrelserna i Sverige och SNO (Statens Naturoppsyn) i samarbete med Universitetet i Innlandet i Norge är ansvariga för att genomföra inventeringen i fält. De kontrollerar även i fält de rapporter om spår och andra observationer som allmänheten i stor utsträckning bidrar med under inventeringsarbetet.

Antal familjegrupper och revirmarkerande par

Under inventeringsperioden 2024-2025 dokumenterades 40 familjegrupper i Skandinavien, varav 34 i Sverige, fyra i Norge och två belägna över den svensk-norska riksgränsen. Totalt 30 revirmarkerande par dokumenterades varav 27 i Sverige, två i Norge samt ett beläget över svensk-norska riksgränsen. Efter fördelning av de totalt tre gränsreviren med hälften av varje revir till respektive land summeras för Sverige 35 familjegrupper och 27,5 revirmarkerande par. För Norge blir motsvarande summa 5 familjegrupper och 2,5 revirmarkerande par av varg.

Antal föryngringar

Under inventeringsperioden konstaterades 40 föryngringar (valpkullar) av varg i Skandinavien varav 34 föryngringar i helsvenska revir, tre i helnorska revir och tre i revir som var belägna på gränsen mellan Sverige och Norge. Efter fördelning av de tre gränsreviren summeras för Sverige 35,5 föryngringar och för Norge 4,5 föryngringar.

Populationsuppskattning

Med samma metod som tidigare, där antal föryngringar multipliceras med 10, beräknas den totala skandinaviska populationen till 400 vargar (95% CI = 316-520) för hela inventeringsperioden. Den svenska delen av populationen, med halva gränsrevir inkluderade, beräknas med samma metod till 355 (95% CI = 281-461) vargar. I den norska delen av populationen påvisades totalt 50-57 vargar varav 40-47 helnorska vargar samt hälften av de 19 vargar som dokumenterats på båda sidor riksgränsen. I en kompletterande beräkning, med en öppen rumslik fångst-återfångstmodell, har antalet vargar i populationens huvudsakliga utbredningsområde beräknats till 375 (95% CrI = 354-400) i Skandinavien, varav 323 (95% CrI = 305-343) i Sverige och 52 i Norge (95% CrI = 43-63).

Genetik

Två sedan tidigare kända finsk-ryska vargar fanns fortsatt i den skandinaviska populationens reproduktionsområde. En reproducerande hane i det norska reviret Setten, samt en varg i Sverige som observerades på sommaren 2024 men inte kunde återfinnas under inventeringsperioden. Fem nya finsk-ryska immigranter dokumenterades, tre tikar och två hanar och alla norr om vargens reproduktionsområde i Skandinavien. De två hanarna fälldes vid skyddsjakt i norra Sverige. Därtill påvisades nio äldre F1 efter tre tidigare invandrade finsk-ryska vargar. Åtta av dem var revirhävande i familjegrupper eller revirmarkerande par.

Den genomsnittliga inavelskoefficienten som uppskattar inavelsnivån i den skandinaviska populationen har beräknats till 0,21 ($\pm 0,09$ SD) för vinterns familjegrupper, vilket är en minskning jämfört med förra säsongen (0,23 $\pm 0,09$ SD).

1 Inledning

Vargstammen i Sverige och Norge utgör ett gemensamt skandinaviskt bestånd med utbredning över riksgårnsen. Inventeringar av varg genomförs varje vinter över hela den skandinaviska halvön i både Sverige (8 och 9 §§ Förordning [2009:1263] om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn) och Norge. Inventeringar har genomförts sedan vintern 1978 (Wabakken m.fl. 2001) och från och med vintersäsongen 1998/1999 har inventeringsresultaten summerats i en gemensam skandinavisk inventeringsrapport. Inventeringsrapporten för vintern 2024-2025 är den 27:e i ordningen (till och med 2011 var även Finland inkluderat). Denna rapport redovisar resultat från vinterns inventering av varg i form av siffror för den skandinaviska populationen i sin helhet, men även siffror för den svenska respektive norska delen av populationen. Resultat redovisas främst utifrån de mål som är gemensamma för Sverige och Norge. Ytterligare resultat som är mer specifika för enskilda länder eller områden finns att hitta i norska nationella lägesrapporter eller i svenska länsvisa årliga inventeringsrapporter.

Samarbetet mellan Sverige och Norge har från och med 2014 resulterat i ny gemensam inventeringsmetodik (Naturvårdsverket och Rovdata 2014), en gemensam databas (Rovbase) för registrering av inventeringsdata (www.rovbase.se), samt ett gemensamt rapporteringssystem för allmänheten (www.skandobs.se). Målet är att inventering, rapportering och presentation av resultaten ska göras på samma sätt i båda länderna och därmed ge jämförbara resultat för den svensk-norska vargpopulationen mellan olika delar av Skandinavien samt mellan år.

Länsstyrelserna i Sverige och Statens Naturoppsyn (SNO) i samarbete med Universitetet i Innlandet i Norge är ansvariga för att genomföra inventeringen i fält. Inventeringen genomförs i båda länderna även i samarbete med allmänhet, intresseorganisationer och näringsidkare. Länsstyrelserna, Universitetet i Innlandet och SNO ansvarar för att i fält kontrollera de rapporter om spår och andra observationer som rapporteras in och de ska också registrera relevanta data i Rovbase. SLU Viltskadecenter ansvarar på uppdrag av Naturvårdsverket för att kvalitetssäkra och sammanställa resultaten på nationell nivå i Sverige, medan Rovdata och Universitetet i Innlandet har motsvarande uppgift i Norge. RovQuant vid Norges miljö- och biovetenskapliga universitet gör ytterligare en uppskattning av vargpopulationens storlek i antal individer.

Inventeringens mål och uppdrag i Skandinavien är främst att dokumentera antal familjegrupper, revirmarkerande par samt föringringar (valpkullar) på skandinavisk och nationell nivå samt per län och fylke. Utöver dessa gemensamma skandinaviska mål finns specifika nationella mål för Sverige och Norge. I Sverige dokumenteras så långt det är möjligt antal vargindivider per sameby då det är ersättningsgrundande för berörda samebyar. I Norge räknas antalet vargar i familjegrupper och även ensamma vargar som inte ingår i familjegrupper eller revirmarkerande par inventeras. Det kan vara både övriga stationära vargar eller vandringsvargar. Av dessa dokumenteras merparten från DNA.

Med en familjegrupp avses minst tre vargar i sällskap varav minst en varg revirmarkerar regelbundet. Den vanligaste sammansättningen i en familjegrupp i Skandinavien är ett vargpar (föräldraparet) med årsvalpar, men ibland finns även valpar från tidigare kullar kvar i gruppen. Vanligtvis är det endast ett fåtal familjegrupper som inte har årsvalpar utan endast äldre valpar. Antalet familjegrupper under vintern är därför nära antalet valpkullar (föringringar) som föddes på våren innan inventeringsperioden. Under vinterperioden kan det dock finnas föringringar som inte är en familjegrupp, t ex årsvalp/valpar utan föräldrar. Med ett revirmarkerande vargpar avses ett vargpar som inte åtföljs av årsvalpar eller äldre valpar. Både familjegrupper och par rör sig inom ett revir som försvaras gentemot andra vargar.

Viktiga mål för de årliga inventeringarna är även att påvisa eventuella invandrade vargar från den finsk-ryska populationen samt att genetiskt identifiera de revirmarkerande vargarna i familjegrupper och par. Informationen används för att följa populationens genetiska status samt uppdatera släktträdet (Liberg m.fl. 2005, Åkesson m.fl. 2016; Åkesson m.fl. 2024).

2 Material och metoder

Inventeringsmetodikerna beskrivs i detalj i de gemensamma skandinaviska instruktioner och faktablad som omfattar registrering och kvalitetssäkring i fält samt fastställande av antal familjegrupper, revirmarkerande par och föryngringar (Naturvårdsverket och Rovdata 2014). I Sverige reglerar även föreskrifter från Naturvårdsverket (NFS 2007:10) delar av inventeringen. Instruktioner och faktablad finns tillgängliga på www.naturvardsverket.se och på www.rovdata.no.

Inventeringsperioden för familjegrupper, revirmarkerande par och föryngring är 1 oktober - 31 mars. Vargstammen inventeras i huvudsak genom spårning på snö där antal löpor och revirmarkeringar noteras och DNA-prov samlas in under spårningarna. Social status i reviret dokumenteras och klassificeras som familjegrupp, revirmarkerande par eller övrig stationär varg. I Norge samt i svenska renskötselområdet inventeras även vandringsvargar. Revir särskiljs genom att de revirmarkerande djuren i varje revir identifieras genetiskt med hjälp av vid spårning insamlade DNA-prov såsom spillning, urin eller hår. I tillägg används även information från radiomärkta vargar (GPS-halsband via forskning eller förvaltning), viltkameror samt döda vargar, vilka även analyseras genetiskt. Döda vargar åldersbestäms av Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och Naturhistoriska Riksmuseet i Sverige och av Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) i Norge.

Rapporter från allmänheten om spår, spillning eller synobservationer är en annan viktig informationskälla. Observationer rapporteras ofta direkt till fältpersonal vid länsstyrelsen/SNO/ Universitetet i Innlandet, som då genomför fältkontroller av rapporterna. Observationer kan också rapporteras via ett skandinaviskt rapporteringssystem över internet, Skandobs (www.skandobs.se), och det finns även en skandobs-app att ladda ned.

Vargar som vandrar in från den finsk-ryska populationen kan under vintern upptäckas under inventeringen i renskötselområdet i både Sverige och Norge (spårning samt tillhörande DNA-analyser). Finsk-ryska vargar som etablerat sig som stationära i den skandinaviska populationen upptäcks genom genetiska analyser av de revirmarkerande djuren i alla revir. Inavelskoefficienten och genetisk status i populationen följs genom genetiska analyser av de revirmarkerande djuren i familjegrupperna.

Data som samlats in i fält används för att göra en beräkning av populationens storlek i antal individer. Hela populationen omfattar individer i familjegrupper och par, övriga stationära vargar samt vandringsvargar. Huvuddelen av populationen utgörs dock av vargar i familjegrupper och par. Då beräkningen av populationens storlek avser hela inventeringsperioden är även de vargar som dött under inventeringsperioden inkluderade i siffran. Den skandinaviska och den svenska populationens storlek beräknas med två olika metoder. Den första metoden bygger på att antalet föryngringar multipliceras med en omräkningsfaktor, som i detta fall är 10. Metoden, som beskrivs i Svensson m.fl. (2014), baseras på populationsdata insamlade under åren 2000-2003 och har tillämpats vid varginventering i Skandinavien och Sverige under de senaste 14 åren.

Forskargruppen RovQuant uppskattar även populationens storlek med hjälp av en öppen, rumslig fångst-återfångstmodell. Modellen använder uppgifter om datum och plats (tid och rum) för genetiskt identifierade individer under den aktuella inventeringssäsongen, samt data från tidigare inventeringar, och tar hänsyn till ofullständig detektion av individer (Bischof m.fl. 2020).

Som avtalat mellan Naturvårdsverket och Miljødirektoratet och som en del i ett ökat skandinaviskt samarbete, fördelas de gränsöverskridande reviren vid summering av resultaten, med hälften av varje revir till Sverige och hälften till Norge. Detta gäller även föryngringar i gränsrevir vid beräkning av populationens storlek.

3 Resultat

3.1 Resultat för hela inventeringsperioden

Alla siffror som redovisas nedan är resultat för hela inventeringsperioden 1 oktober - 31 mars. Vargrevir som försvann under inventeringsperioden på grund av licensjakt, skyddsjakt eller annan dödlighet är således inkluderade i resultatet.

3.2 Antal familjegrupper och revirmarkerande par

Under inventeringen 2024-2025 dokumenterades totalt 40 familjegrupper och 30 revirmarkerande par av varg i Skandinavien (Tabell 1 & Figur 1). Efter att de tre reviren som var belägna över svensk-norska riksgränsen har fördelats med hälften av varje revir till vart land blev summan för Sverige 35 familjegrupper och 27,5 revirmarkerande par. I Norge blev summan fem familjegrupper och 2,5 revirmarkerande par (Tabell 1).

Av de 40 reviren med familjegrupper var 34 helsvenska, två var belägna över gränsen mellan Sverige och Norge och fyra var helnorska. Av de 30 revirmarkerande paren var 27 helsvenska, ett var beläget över gränsen och två var helt i Norge (Tabell 1).

Vargrevir med familjegrupper eller revirmarkerande par återfanns i alla tre förvaltningsområden för rovdjur i Sverige. Merparten av reviren fanns dock fortsatt i det mellersta förvaltningsområdet där 46 revir dokumenterades vilket motsvarar nästan 74% av Sveriges familjegrupper och revirmarkerande par. I det södra förvaltningsområdet återfanns 15,5 revir motsvarande 25% av de svenska reviren och där berördes alla län utom Blekinge (Figur 1 & Tabell 2). I norra förvaltningsområdet berördes endast Västernorrlands län som delade två revir med Gävleborgs län i mellersta förvaltningsområdet.

Tidigare inventeringssäsonger har de flesta vargar i Norge påvisats i familjegrupper eller revirmarkerande par belägna över riksgränsen i Rovviltförvaltningsregion 5. Under säsongen 2024-2025 var situationen omvänd då sex helnorska revir dokumenterades jämfört med tre över riksgränsen till Sverige. Alla var dock belägna inom den norska vargzonen (Figur 1 & 2).

Under den svenska licensjakten 2025 fälldes hela eller delar av fyra familjegrupper i Sverige samt ett revir med en ensam varg. I Norge fälldes två revirmarkerande par, varav ett helnorskt och ett svensk-norskt (se 3.8 Döda vargar & Bilaga 3).

3.3 Föryngringar och övriga vargförekomster

Föryngringar

En föryngring i denna rapport är en kull med valpar födda våren 2024 och där minst en valp finns kvar i livet vid inventeringssäsongens start 1 oktober.

Under inventeringsperioden summerades 40 föryngringar i Skandinavien, varav 34 i Sverige, tre i svensk-norska gränsrevir och tre i Norge (Bilaga 2 & 6). Efter fördelning av gränsreviren blir summan för Sverige 35,5 föryngringar och för Norge 4,5 föryngringar. De 35,5 svenska föryngringarna fördelade sig över rovdjursförvaltningsområdena med 0,5 föryngringar i norra, 25 föryngringar i det mellersta och 10 föryngringar i det södra området (Tabell 2, Bilaga 1 & 2). Av de

4,5 föryngringarna i Norge fanns tre i helnorska revir helt belägna inom den norska vargzonen och tre fanns i svensk-norska revir belägna över riksgränsen och på norsk sida helt inom vargzonen.

Föryngring kunde konstateras i alla de 34 helsvenska familjegrupperna samt i de två familjegrupperna med revir över den svenska-norska riksgränsen. I de fyra helnorska familjegrupperna fanns föryngring i alla utom i Østmarka (Bilaga 2). I ett tredje svensk-norskt revir dokumenterades en föryngring utan familjegrupp (Gråberget; Bilaga 2). Denna föryngring är inkluderad i underlaget vid beräkningen av både den svenska och den skandinaviska populationens storlek.

Övriga vargförekomster

I Sverige utanför renskötselområdet är det inte längre ett mål att inventera kategorin ensamma/övriga stationära vargar. I renskötselområdet däremot inventeras alla vargar, även vandringsvargar. Läs mer i enskilda länsstyrelser årsliga inventeringsrapporter (www.lansstyrelsen.se).

I Norge inventeras alla vargar, även de som inte ingår i dokumenterade familjegrupper eller par. Vintern 2024-2025 återfanns totalt 14-19 sådana vargar i hela Norge, varav tre dokumenterades även i Sverige. Två möjliga par, utan tillräcklig dokumentation, ingår bland dessa 14-19 vargar. Fyra-sex ensamma vargar återfanns i fylken utanför vargzonen (Wabakken m.fl. 2025; Finnmark, Trøndelag & Agder).

Tabell 1. Antal dokumenterade familjegrupper, revirmarkerande par samt föryngringar av varg i Sverige, i gränsöverskridande revir, i Norge samt totalt i Skandinavien under inventeringsperioden 2024-2025. Tabellen visar även summan efter fördelning av gränsreviren. Siffrorna anger antalet revir före bortfall vid licens- och skydds jakt eller annan dödlighet.

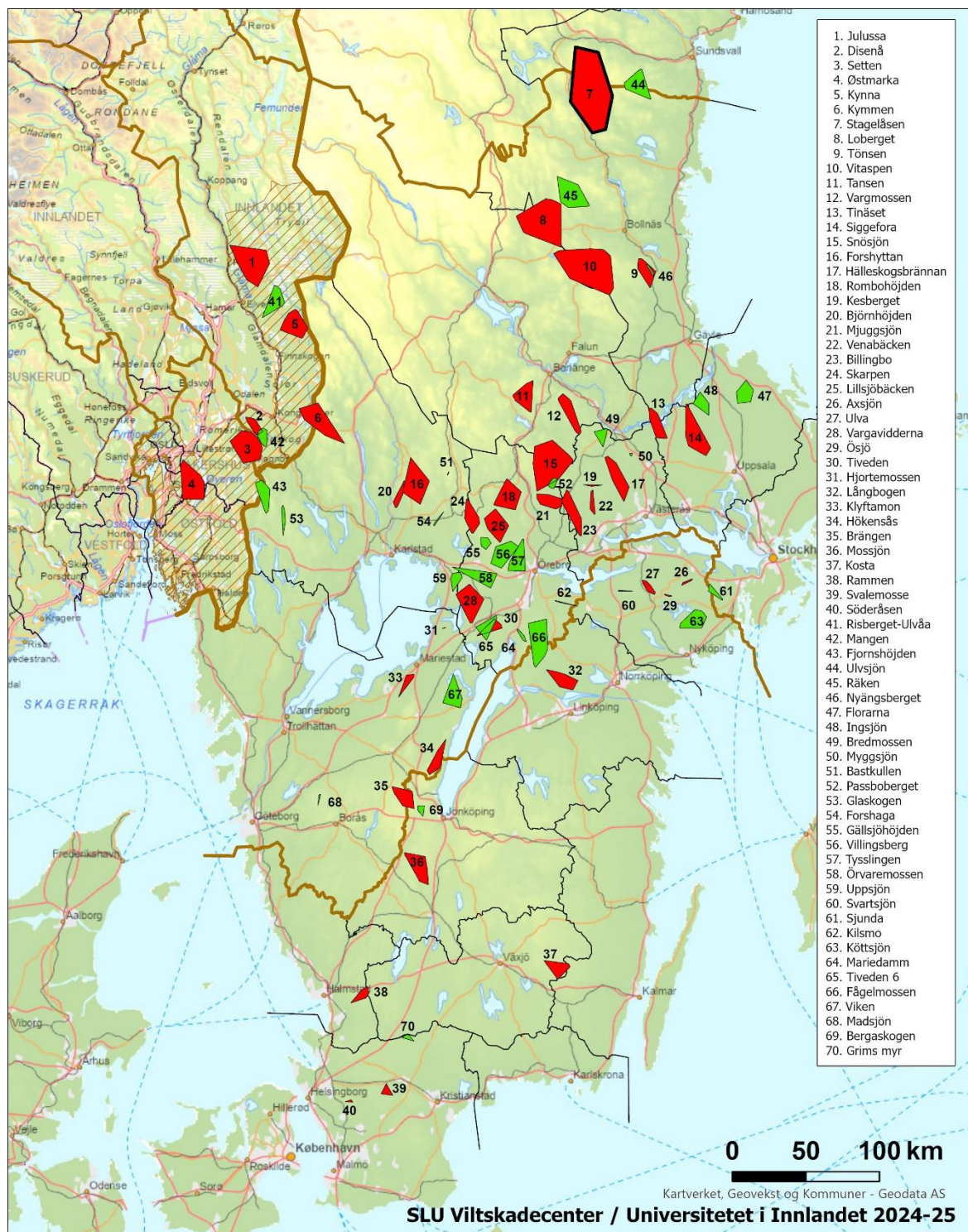
Land/område	Antal familjegrupper	Antal par	Summa familjegrupper och par	Antal föryngringar
Sverige	34	27	61	34
Sverige/Norge	2	1	3	3
Norge	4	2	6	3
Skandinavien	40	30	70	40
Efter fördelning av gränsreviren (0,5 per revir till varje land)				
Sverige	35	27,5	62,5	35,5
Norge	5	2,5	7,5	4,5

Tabell 2. Antal familjegrupper och revirmarkerande vargpar fördelade per land, rovdjursförvaltningsområde och län vintern 2024-2025. Svensk-norska familjegrupper och par har delats med hälften till varje land. Inom landet har reviren fördelats med hälften, en tredjedel eller en fjärdedel beroende på hur många län som berörs av reviret. Siffrorna avser hela inventeringsperioden och inkluderar revir som tagits bort vid licens- och skydds jakt.

Förvaltningsregion/ -område	Antal familjegrupper	Antal revirmarkerande par	Summa familjegrupper och par	Föryngringar
Sverige				
(inkl. halva gränsrevir)	35	27,5	62,5	35,5
Förvaltningsområde för rovdjur				
Norra summa	0,5	0,5	1	0,5
<i>Västernorrland</i>	0,5	0,5	1	0,5
Mellersta summa	24,5	21,5	46	25
<i>Örebro</i>	5,33	7,5	12,83	5,33
<i>Värmland</i>	4	4,5	8,5	4,5
<i>Västmanland</i>	5,08	2	7,08	5,08
<i>Gävleborg</i>	3,25	2,5	5,75	3,25
<i>Dalarna</i>	3,08	0,5	3,58	3,08
<i>Västra Götaland</i>	3	2	5	3
<i>Uppsala</i>	0,75	2	2,75	0,75
<i>Stockholm</i>	-	0,5	0,5	-
Södra summa	10	5,5	15,5	10
<i>Södermanland</i>	3	3	6	3
<i>Östergötland</i>	1	0,5	1,5	1
<i>Jönköping</i>	2	1	3	2
<i>Skåne</i>	2	1	3	2
<i>Kronoberg</i>	1	-	1	1
<i>Kalmar</i>	0,5	-	0,5	0,5
<i>Halland</i>	0,5	-	0,5	0,5
Norge				
(inkl. halva gränsrevir)	5	2,5	7,5	4,5
Norska vargzone				
Rovviltregion 5				
<i>Innlandet</i>	3,5	2	5,5	4
Rovviltregion 4				
<i>Akershus</i>	1	0,5	1,5	0,5
<i>Østfold</i>	0,5	-	0,5	-
Totalt i Skandinavien	40	30	70	40

Figur 1. Dokumenterade familjegrupper (fylld cirkel) och revirmarkerande par (fylld triangel) i Skandinavien under inventeringsperioden vintern 2024-2025. Förvaltningsområden för rovdjur (röd-brun linje) visas i båda länder och rastret område visar den norska vargzonen.

Figur 2. Dokumenterade familjegrupper (röda polygoner 1-40) och revirmarkerande par (gröna polygoner 41-70) av varg i Skandinavien under inventeringsperioden vintern 2024-2025. Numreringen överensstämmer med numrering i Bilaga 2. En polygon visar det område där revirmarkerande stationära vargar i familjegrupper eller par är dokumenterade i sina respektive revir under perioden 1 oktober – 31 mars. Bredare ytterkant anger revir där minst en varg bär GPS-sändare under vintern. Polygonerna motsvarar sällan revirets verkliga storlek, undantaget revir där vargar bär GPS-sändare.

3.4 Populationens storlek

Den skandinaviska populationens storlek har beräknats med två olika metoder. Den första metoden är samma metod som har använts de föregående 14 åren (Wabakken m.fl. 2014) och som har redovisats i denna årliga inventeringsrapport. Antal revir med föryngringar (valpar födda våren 2024) som registrerats enligt gällande instruktioner under inventeringsperioden 1 oktober - 31 mars multipliceras med en omräkningsfaktor på 10 och ett konfidensintervall (95%) baserat på fältdata för vargpopulationens beståndsstruktur från åren 2000-2003 (Wabakken m.fl. 2014). Både den skandinaviska och den svenska populationens storlek beräknas med denna metod.

I Sverige och Norge registrerades mellan 1 oktober och 31 mars totalt 40 föryngringar. Baserat på dessa 40 föryngringar beräknas den skandinaviska vinterpopulationen till 400 vargar (95% CI = 316-520). Motsvarande siffra för den svenska delen av populationen med totalt 35,5 föryngringar, inkluderat halva gränsrevir, är 355 vargar (95% CI = 281-461) (Tabell 3). Uppskattningarna motsvarar antalet vargar för *hela inventeringsperioden*, vilket således även inkluderar revir som under perioden berörts av licensjakt, skyddsjakt eller annan dödlighet.

Den norska delpopulationen summeras utifrån antalet individer registrerade via DNA och från spårregistreringar. 40-47 vargar hittades endast i Norge och därtill påvisades 19 gränsöverskridande vargar. Efter att gränsförekomsterna delats efter samma princip som för reviren (med hälften till varje land), ger det en norsk population på totalt 50-57 vargar, inklusive kända döda individer, under perioden 1 oktober – 31 mars (Wabakken m.fl. 2025).

Eftersom olika metoder används för att uppskatta den svenska respektive den norska populationens storlek, skiljer sig summan av dessa två metoder därför något från den beräknade skandinaviska populationens storlek.

Tabell 3. Två alternativa beräkningsmetoder för antalet vargar i Skandinavien. (1) Populationsstorlek beräknad för hela Skandinavien och hela Sverige baserat på antalet föryngringar multiplicerat med en omräkningsfaktor på 10. (2) Antalet vargar uppskattat för populationens huvudsakliga utbredningsområde, samt fördelningen av individer mellan Sverige och Norge. Beräkningarna avser registreringsperioden 1 oktober 2024 – 31 mars 2025, ingen justering har gjorts för jakt eller annan dödlighet. För beräkningsmetod 1 fördelas hälften av vargarna i gränsreviren till respektive land. För beräkningsmetod 2 fördelas vargar i gränsrevir samt individer som rör sig över riksgränsen utifrån deras relativa förekomst i Norge och Sverige. Osäkerheten för metod 1 anges som 95% konfidensintervall (95% CI) och för metod 2 som 95 % bayesianskt trovärdighetsintervall.

Hela utbredningsområdet, antal vargindivider (omräkningsfaktor)		
Skandinavien	Sverige	Norge
400 (316-520)	355 (281-461)	- ¹
Huvudsakligt utbredningsområde, antal vargindivider (fångst-återfångst modell)		
Skandinavien	Sverige	Norge
375 (354-400)	323 (305-343)	52 (43-63)

¹ Norsk delpopulation kan ej beräknas med denna metod.

Forskargruppen RovQuant har gjort en kompletterande uppskattning av antalet vargar i Skandinavien samt hur tätheten av varg fördelar sig i Sverige respektive Norge. Områden utanför vargens reproduktionsområde, där endast fåtalet vandringsvargar är kända, är inte med i beräkningen. Det är Norrbottens län i Sverige samt Finnmark, Troms, Nordland, Vestland och Rogland fylken i Norge. I tillägg exkluderas tidigare Vest-Agder fylke som är en del av Rovviltregion 1. Metoden, en bayesiansk öppen rumslig fångst-återfångstmodell, använder information om individer i tid och rum via DNA-analyser och tar uttryckligen hänsyn till ofullständig detektion av individer. Modellen använder information från den senaste inventeringsperioden men kompletterar den också med kunskap om detektion och återfunna döda individer från tidigare inventeringar (Milleret m.fl. 2025).

Baserat på modellen har antalet vargar i populationens huvudsakliga utbredningsområde (Tabell 3) i Skandinavien beräknats till 375 (95% bayesianskt trovärdighetsintervall, CrI = 354-400), varav 323 (95% CrI = 305-343) i Sverige och 52 i Norge (95% CrI = 43-63). Se Tabell 4 för beräknat antal vargar i de förvaltningsområden, län och fylken som ingår i modellen.

Tabell 4. Antal vargar i Skandinavien beräknat med en öppen rumslig fångst- och återfångstmodell. Tabellen visar även fördelningen mellan Sverige och Norge samt det beräknade antalet vargar i de förvaltningsområden, län och fylken som ingår i modellen.

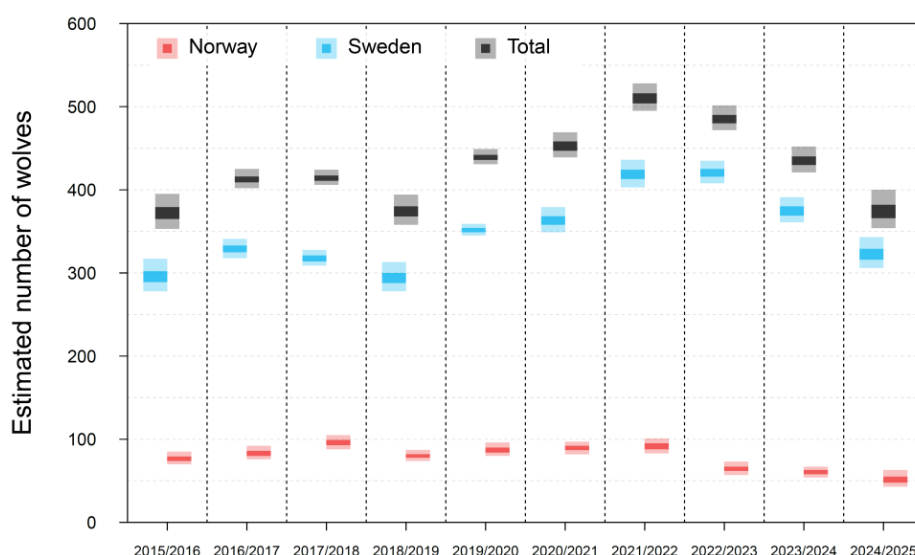
Totalt i Skandinavien	374.7 (354-400)
Sverige	322.8 (305-343)
Norra	16.4 (10-25)
Jämtland	10 (4-17)
Västerbotten	0 (0-1)
Västernorrland	6.4 (4-10)
Midtre	237.3 (224-253)
Dalarna	36.1 (29-45)
Gävleborg	21.4 (17-26)
Örebro	49.2 (44-54)
Stockholm	3.4 (2-6)
Uppsala	10.3 (9-13)
Värmland	48.3 (41-57)
Västmanland	28 (24-32)
VästraGötaland	40.5 (36-45)
Södra	69.1 (64-75)
Blekinge	0.2 (0-1)
Halland	2.9 (1-5)
Jönköping	10.6 (8-14)
Kalmar	1.6 (0-4)
Kronoberg	5.6 (3-8)
Östergötland	8.8 (7-11)
Skåne	14.2 (13-16)
Södermanland	25.1 (23-28)
Norge	51.9 (43-63)
Region 2	0.8 (0-3)
Region 3	1.7 (0-5)
Region 4	14.9 (11-19)
Region 5	32.5 (26-40)
Region 6	2 (0-6)

3.5 Beståndsutveckling

I grova drag har den skandinaviska vargstammen uppvisat en årlig ökning sedan 1990-talet och fram till vintern 2014-2015, vilket har dokumenterats genom ett ökat antal familjegrupper och föryngringar (Figur 4A & Bilaga 7). Därefter har populationens storlek i huvudsak legat mellan 400 och 500 vargar, men med en avsevärd minskning under de senaste fyra åren; cirka 25% från drygt 500 vargar vintern 2020-2021 till knappt 400 vintern 2024-2025 (Figur 3).

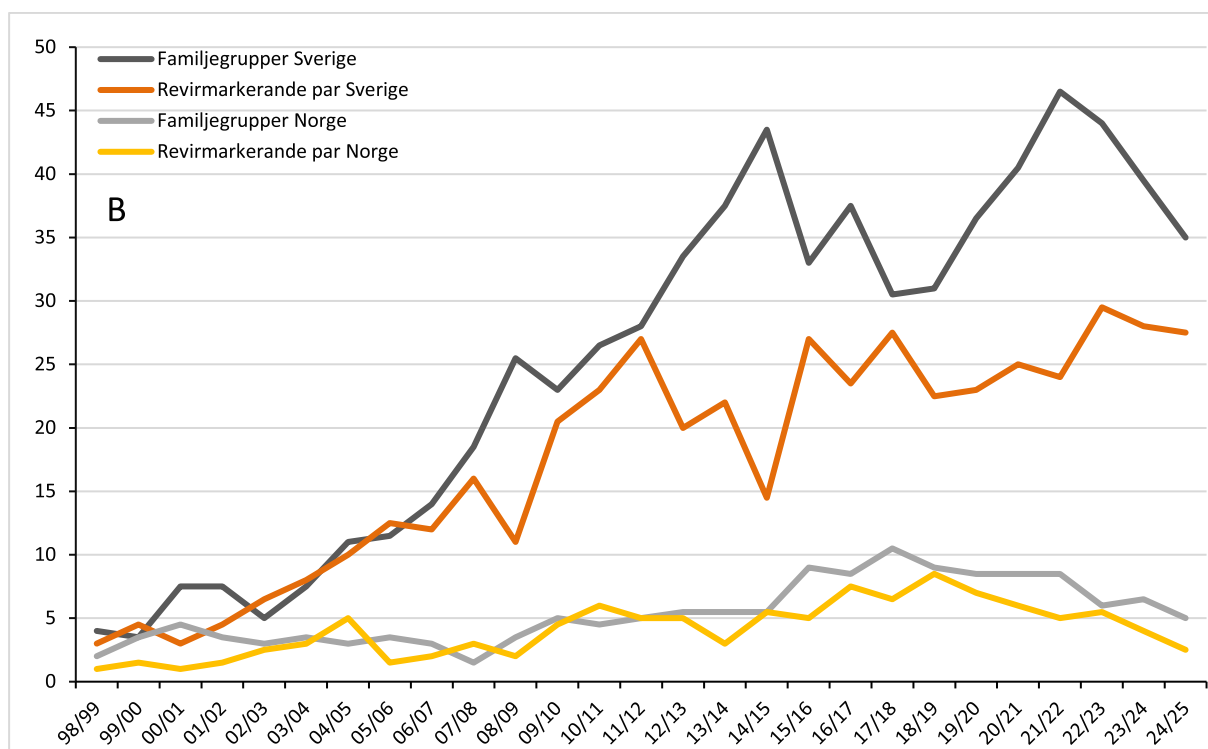
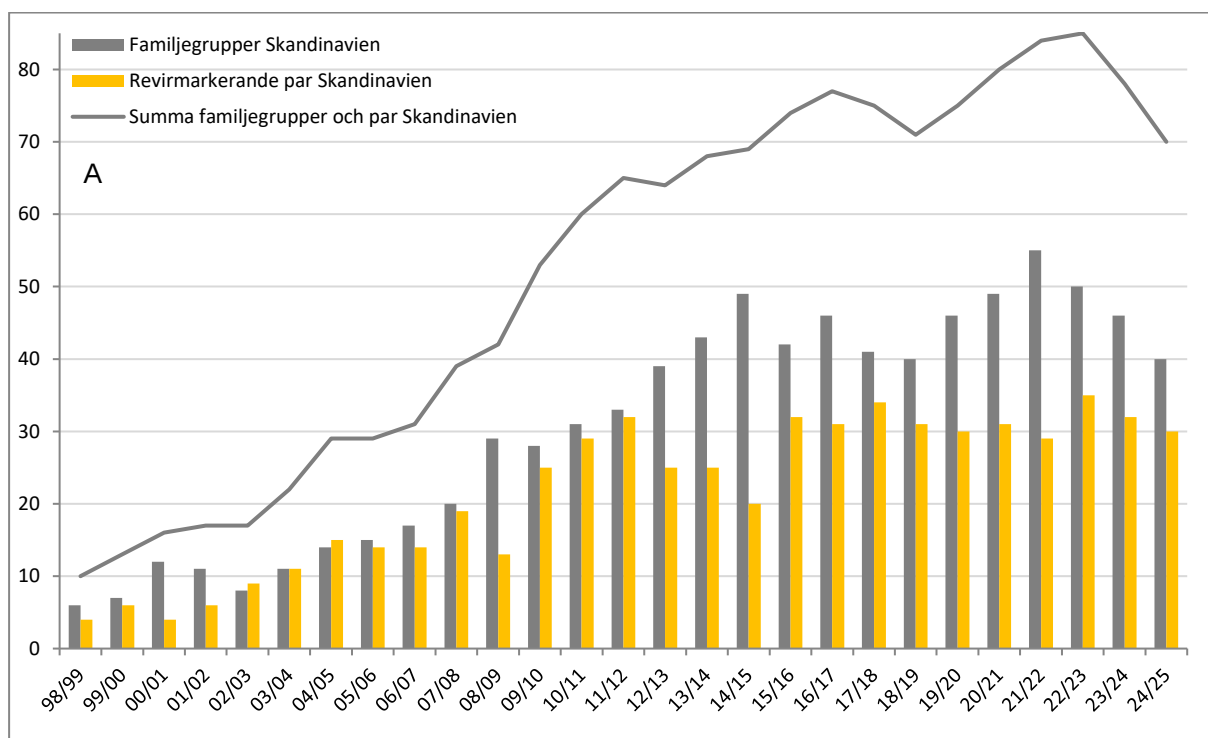
Jämfört med förra vinterns inventering hyser Sverige färre familjegrupper och färre föryngringar medan antalet revirmarkerande par är ungefär detsamma. Populationens beräknade storlek i antal individer är också lägre än föregående år. Den regionala utvecklingen i Sverige fortsätter att variera både mellan och inom de tre förvaltningsområdena för rovdjur. I Bilaga 8 illustreras de länsvisa trenderna grafiskt. Norra förvaltningsområdet berördes som tidigare av få revir och de två reviren delas också med mellersta förvaltningsområdet. I det mellersta förvaltningsområdet fortsatte det totala antalet familjegrupper och revirmarkerande par att minska för tredje året i rad. Samtidigt fortsatte den geografiska förskjutningen av reviren mot söder och öster då antalet revir i Värmland och Dalarna fortsatt minskade medan antalet ökade i Örebro och Västmanland. Sedan starten på inventeringarna 1997-1998 är det Värmlands län som hyst flest revir med familjegrupper och par i Sverige, men i vinterns inventering fanns för första gången flest revir i Örebro län, följt av Värmlands och Västmanlands län. Antalet revir med familjegrupper respektive revirmarkerande par i södra förvaltningsområdet låg kvar på ungefär samma nivå som förra året och för tredje året i rad. Denna säsong var dock antalet föryngringar något fler då det fanns föryngring i alla familjegrupper, vilket inte var fallet förra säsongen (Wabakken m.fl. 2024). Södermanlands län hyser flest revir av länen i södra förvaltningsområdet och inga större geografiska förändringar har skett i området jämfört med förra vinterns inventering.

I Norge är antalet familjegrupper, revirmarkerande par och antalet *helnorska* valpkullar färre än föregående inventeringsperiod och populationen har visat en nedåtgående trend i flera år (Figur 3, Figur 4B, Bilaga 7). Vinterns inventering visar det lägsta samlade antalet familjegrupper och par i Norge sedan vintern 2013-2014.

Figur 3. Populationsutveckling i vargens huvudsakliga utbredningsområde (avsnitt 3.4) under de senaste tio åren i Skandinavien (svart), uppskattad med en öppen rumslig fångst- och återfångstmodell. Fördelningen av antalet vargar mellan Sverige (blå) och Norge (röd) anges också (se Milleret m.fl. 2025 för ytterligare detaljer).

Familjegrupper och revirmarkerande par 1998–2024

Figur 4. Antal dokumenterade familjegrupper (grå staplar) och revirmarkerande par (orange staplar) samt summan av dessa (grå linje) i Skandinavien under hela inventeringsperioden 1 oktober - 31 mars 1998-1999 – 2024-2025 (A), och antal dokumenterade familjegrupper och revirmarkerande par i Sverige respektive Norge (B). Siffrorna är kompletterade med information som tillkommit efter avslutad inventering (Bilaga 5).

3.6 Finsk-ryska vargar och deras avkommor

Finsk-ryska invandrade vargar (F0), kallas även immigranter och är genetiskt särskilt värdefulla individer. När de får valpar bidrar de till minskad inavel och ökad genetisk diversitet i den skandinaviska vargstammen. Avkommor efter de finsk-ryska vargarna benämns F1 och räknas även de som genetiskt särskilt värdefulla vargar i populationen.

Fem nya finsk-ryska vargar

Vanligen är det hanvargar som vandrar in i Skandinavien från den finsk-ryska populationen. Denna säsong dokumenterades dock tre finsk-ryska tikar och två hanar vilket är både ovanligt många individer och ovanligt många tikar. De tre tikarna dokumenterades dock endast i norra Norge mycket nära riksgårnsen mot Finland och Ryssland (Figur 5). Det är därför mycket möjligt att en eller flera har gått tillbaka in i Finland eller Ryssland. De två hanarna fälldes vid skydds jakt i renskötselområdet i Norrbotten i Sverige i november och december 2024.

Två finsk-ryska vargar kända sedan tidigare

Nuvarande ledarhanen i Settenreviret dokumenterades första gången i Skandinavien år 2019. Vargen försågs med GPS-sändare i januari 2021 och flyttades av norsk förvaltning in i vargzonen (Wabakken m.fl. 2020 & Svensson m.fl. 2021). Våren 2024 föddes för fjärde året i rad en valpkull i Settenreviret (Figur 2, 5 och Bilaga 6). Den andra sedan tidigare kända finsk-ryska vargen var sedan december 2023 på vandring både i Sverige och Norge och flyttades även av norsk förvaltning in i den norska vargzonen i april 2024. Vargen vandrade därefter till Sverige och sommaren 2024 uppehöll den sig i Dalarnas län inom ett begränsat område (Figur 5). Den har dock inte kunnat återfinnas någonstans i Skandinavien under inventerings säsongen 2024-2025.

Endast en valpkull efter finsk-rysk varg 2024

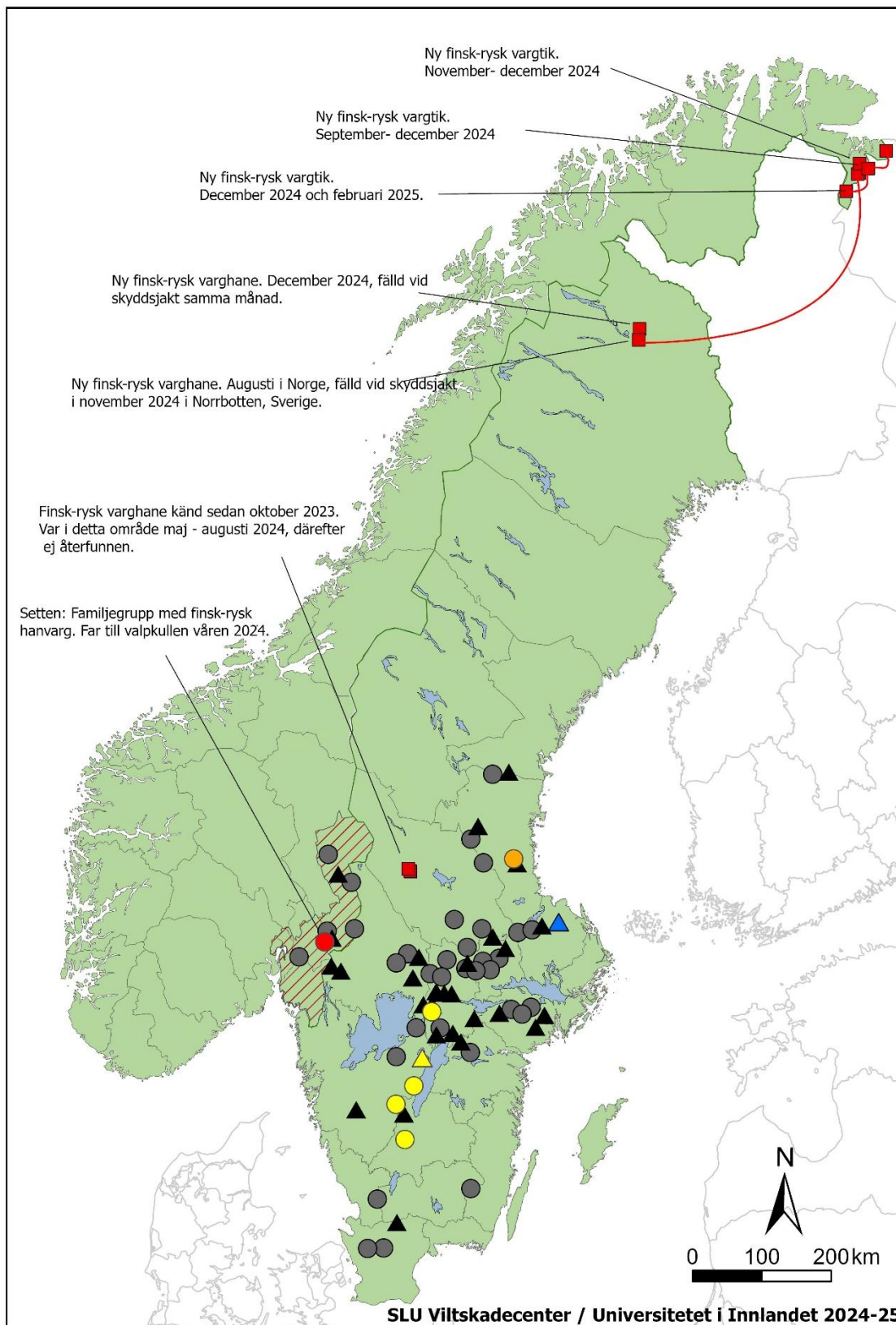
Valpkullen i Settenreviret är den skandinaviska populationens enda för yngning av en finsk-rysk varg under inventeringsperioden 2024-2025. Sex år svalpar observerades på foto i reviret under inventeringsperioden och dessutom identifierades föräldrarna samt en fjolårsunge via DNA-analyser.

F1 med egna familjegrupper, i revirmarkerande par eller på vandring

Under inventeringsperioden dokumenterades även nio äldre F1 i den skandinaviska populationen. Sex av dem var föräldradjur i familjegrupper med år svalpar (Tönsen, Vargavidderna, Hökensås, Mossjön och två i Brängen). Två F1 återfanns i revirmarkerande par (Viken och Florarna; Figur 5). Den nionde äldre F1 var kvar i födelse reviret Setten. Utöver familjegrupperna där F1 fortfarande var kvar i reviret fanns ytterligare två familjegrupper (Söderåsen och Siggefora), där en F1 reproducerade sig våren 2024 men sedan inte återfanns i reviret under på följande inventeringsperiod. Varghanen i Söderåsen (F1 från Setten) fälldes vid skydds jakt i april 2024 och varghanen i Siggefora fanns möjligen kvar i reviret just i början av inventeringsperioden men ersattes av en annan varg under inventeringsperioden. Åtta olika F1, varav en från Setten, en från Galven/Prästskogen och resterande från Tiveden, har således gett upphov till sju av de 40 för yngningar som dokumenterats under inventeringsperioden.

Totalt dokumenterades 15 F1-avkommor i livet i Skandinavien under inventeringsperioden fördelat på nio äldre F1 kända sedan tidigare och sex nya F1, där alla sex påvisades i Settenreviret.

De nio äldre F1 var avkommor efter tre olika finsk-ryska vargar. Sex av dem efter tiken i Tiveden, en efter hanen i Galven/Prästskogen och två efter hanen i Setten. Tiken i Tiveden och hanen i Galven/Prästskogen finns inte längre i populationen. Mer information om tidigare finsk-ryska vargar finns i nästa kapitel 3.7 om vargstammens genetiska utveckling samt i föregående års inventeringsrapporter.

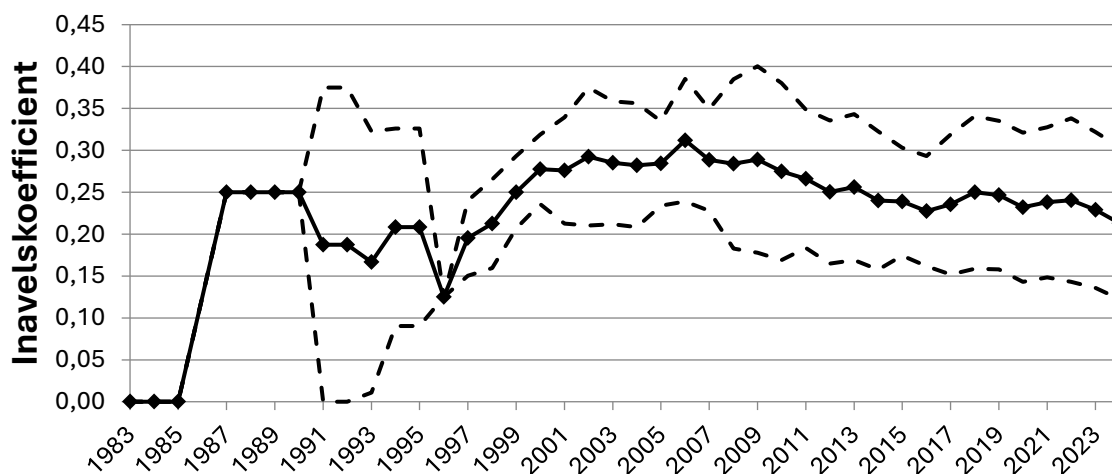
Figur 5. Familjegrupper (fylld cirkel) och revirmarkerande par (fylld triangel) av varg under inventeringsperioden vintern 2024-2025. Figuren visar i vilka revir en finsk-rysk varg eller F1 är dokumenterad under inventeringsperioden. Röd: Finsk-rysk varg. Gul: F1 från Tiveden. Orange: F1 från Prästkogen/Galven. Blå: F1 från Setten. Röd fyrkant: finsk-rysk vandringsvarg som dokumenterats under reproduktionscykel 2024 (1 maj 2024 – 30 april 2025).

3.7 Vargstammens genetiska utveckling

Den skandinaviska vargpopulationen härstammar från sju invandrade vargar från den finsk-ryska populationen. Det ursprungliga Nyskoga-paret grundade populationen med sin första kull 1983. Efterföljande grundare (första reproduktionsår inom parentes) är Gillhov-hanen (1991), Kynna-hanen (2008), Galven/Prästskogen-hanen (2008), Tiveden-tiken (2013) och Settenhanen (2021). Våren 2024 var första gången en F1 från Setten fick egna valpar och denna inventeringssäsong är därmed den första där Setten-hanen räknas som en grundare i populationen. Ytterligare tre immigranter har fått valpar; Tiveden-hanen (2013), Tunturi-hanen (2016) och Svartedalen-tiken (2017). Dessa tre benämns inte som grundare eftersom ingen av deras avkommor har reproducerat sig.

Sedan 1983 har alla nya föräldrapar utom elva (Nyskoga 1, Gillhov, Galven, Kynna 2, Prästskogen 1, Svartedalen 1, Tiveden 1, Tiveden 2, Tunturi 1, Setten 1 och Setten 2) i Skandinavien varit besläktade och därmed fått inavlade valpar (Åkesson m.fl. 2024). Inavelskoefficienten (F) är en uppskattning av andelen identiska gener (alleler) med gemensamt ursprung som en individ ärver från sina föräldrar. Den varierar mellan 0 och 1 och är högre ju mer besläktade föräldrarna är. Till exempel är inavelskoefficienten 0.25 för avkommor till ett syskonpar, medan den är ca. 0.13 för avkommor till kusiner. Bland familjegrupper mellan 1996 och 2007 steg den genomsnittliga inavelskoefficienten från 0.13 till 0.30. Mellan 2008 och 2016 minskade inavelskoefficienten, vilket till stor del beror på att immigranterna i Galven/Prästskogen och Kynna fick flera avkommor (F1:or) som lyckades reproducera sig (Åkesson m.fl. 2024).

Den årliga utvecklingen av populationens inavel följs genom att kartlägga graden av inavel (inavelskoefficienten) i vinterns dokumenterade familjegrupper. Graden av inavel baseras på släktskapet mellan de vargpar som gav upphov till valparna i familjegruppen. För mer detaljerad metodbeskrivning, se Åkesson m.fl. (2024). Under 2024 var den genomsnittliga inavelskoefficienten i familjegrupperna $\bar{F} = 0,21$ ($\pm 0,09$ standardavvikelse), vilket är lägre jämfört med föregående år 2023 ($\bar{F} = 0,23$ ($\pm 0,10$ standardavvikelse; Figur 6).

Figur 6. Den genomsnittliga inavelskoefficienten (inavelsgraden) i familjegrupper i Skandinavien för åren 1983 till 2024. Streckade linjer anger inavelskoefficientens standardavvikelse, som är ett mått på variationen i inavel inom enskilda år.

3.8 Döda vargar

Hela reproduktionscykeln 1 maj 2024 - 30 april 2025

78 vargar dokumenterades döda i Skandinavien under *reproduktionscykeln*, varav 63 i Sverige och 15 i Norge (Bilaga 3). Av de 63 i Sverige fälldes 25 vargar vid licensjakt, 26 vid skyddsjakt varav 16 på enskilda initiativ (28 § Jaktförordningen), sju dog i trafiken och fem av andra orsaker (Bilaga 3). Av de 15 döda vargarna i Norge fälldes fem vid licensjakt, sju vid skyddsjakt, två vid misstänkt illegal jakt och en dog i trafiken (Bilaga 3).

Inventeringsperioden 1 oktober 2024 - 31 mars 2025

Av de 78 kända döda vargarna i Skandinavien var 58 dokumenterade döda under inventeringsperioden 1 okt 2024 – 31 mars 2025; 51 i Sverige och sju i Norge. I Sverige fälldes 25 vargar vid licensjakt, 20 vargar vid skyddsjakt varav 11 på enskilda initiativ (28 § Jaktförordningen), tre dog i trafiken och tre dog av annan orsak (Bilaga 3). I Norge fälldes fem vid licensjakt och två vid misstänkt illegal jakt (Bilaga 3).

17 av de 78 vargarna dog innan inventeringsperioden, 58 dog under inventeringsperioden och tre dog i april månad, det vill säga efter inventeringsperioden.

Licensjakt

Under licensjakten i Sverige 2025 fälldes hela eller delar av fyra helsvenska familjegrupper (Kesberget, Mjuggsjön, Tiveden och Klyftamon) samt en ensam revirmarkerande tik (Salungen). Under den norska licensjakten fälldes två revirmarkerande par, varav ett helnorskt (Risberget-Ulvåa) samt ett svensk-norskt par (Fjornshöjden) (Bilaga 2 & 3). Vid den norska licensjakten fälldes även en ensam varg utanför kända revir.

4 Diskussion

Den skandinaviska vargstammen har sedan vintern 2017-2018 utvidgat utbredningsområdet söderut i Skandinavien, framförallt i Sverige. Söder om Europaväg E18 mellan Oslo-Karlstad-Örebro-Stockholm, dokumenterades vintern 2024-2025 28 av Skandinaviens 70 vargrevir (familjegrudder och revirmarkerande par). Detta motsvarar samma antal familjegrudder och revirmarkerande par som 20 år tidigare fanns i hela Skandinavien. Då, vintern 2004-2005, dokumenterades 29 skandinaviska revir (Wabakken m.fl. 2005).

Våren 2021 föddes för första gången på över 150 år vargvalpar i Skånes och Jönköpings län. Våren 2023 föddes valpar i ett revir på gränsen mellan Kalmar och Kronobergs län. Våren 2024 föddes valpar i ett revir på gränsen mellan Hallands och Kronobergs län. Av länen på fastlandet i Sverige var det under vintern 2024-2025 endast Blekinge, Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län som inte berördes av något vargrevir med familjegrudder eller revirmarkerande par. Alla län i Sverige utom Gotland berörs dock av unga vargar på vandring.

Inom mellersta förvaltningsområdet i Sverige har den geografiska och numerära fördelningen av vargreviren utvecklats till en situation som är tämligen dynamisk. I Värmlands län har t ex antalet revir mer än halverats på tre år och Örebro län är i vinterns inventering det län som berörs av flest revir. Förändringar mellan enskilda år kan till viss del bero på en mellanårsvariation i familjegrudder och revirmarkerande par. Om det finns många revirmarkerande par en säsong brukar det vara fler familjegrudder nästa år som en naturlig följd av att de revirmarkerande paren får valpar (Figur 4A och B). I Värmlands län noteras dock en nedgång över flera år som således inte kan förklaras av en mellanårsvariation. Många olika faktorer påverkar vargstammens utbredning och utveckling t ex licensjakt, skyddsjakt, illegal jakt, sjukdom och trafik.

I Norge har antalet vargar gått ned under de fyra föregående säsongerna (från 83-86 till 58-60 vargar). Nedgången har fortsatt och vid senaste vinterns inventering var antalet vargar 50-57 individer. Rovviltförvaltningsregion 5 (Hedmark), har de senaste 46 åren hyst merparten av Norges vargar. Liksom förra vintern fanns efter vinterns licens- och skyddsjakt endast en familjegrudder kvar som var helt belägen inom Hedmark (Figur 2).

Under inventeringsperioden 2024-2025 var snöläget relativt dåligt. Den metodik som styr varginventeringen innehåller även metoder för barmarksförhållanden. Användning av viltkamera och DNA-analyser ger möjligheter att utföra inventering även på barmark.

Föryngringar som dokumenteras under inventeringsperioden används som underlag för uppskattning av både den skandinaviska populationens och svenska delpopulationens totala storlek i antal individer. Föryngringar som hittas på våren eller sommaren men sedan inte återfinns under inventeringsperioden 1 oktober – 31 mars ska särredovisas enligt gällande instruktioner och de ingår heller inte i uppskattningen av populationens storlek. De senaste årens inventeringsdata visar att förhållandet mellan antal familjegrudder och föryngringar är nära 1, det vill säga att i merparten av vinterns familjegrudder finns det årsvalpar. Ändå finns det varje år ett fåtal familjegrudder som bara har fjolårsvalpar eller äldre avkomma. I vinter fanns en sådan (Bilaga 2; Østmarka). Ibland förekommer även föryngringar i revir där det sedan inte kan dokumenteras en familjegrudder på vintern, det vill säga endast årsvalpar eller en vuxen med en valp dokumenteras. Denna säsong fanns en sådan i ett svensk-norskt revir (Bilaga 2; Gråberget).

De metoder som används för att uppskatta populationens storlek under inventeringssäsongen ger en skattning av antal individer i populationen och siffran inkluderar även vandringsvargar och övriga stationära vargar utöver familjegrudder och par. Beräkningen omfattar populationens storlek under hela inventeringsperioden och vargar som dött under inventeringsperioden är således inkluderade i siffran.

I figur 4 redovisas utvecklingen av antal dokumenterade familjegrupper och revirmarkerande par sedan 1998. Siffrorna är kompletterade med familjegrupper och par som bekräftats i efterhand (Bilaga 5). Under de senaste åren har DNA-analyser och inventeringar i fält i efterhand kunnat påvisa revir som inte dokumenterats under den aktuella inventeringsperioden. Det gäller främst revirmarkerande par och de senaste 10 säsongerna har i genomsnitt 2,7 par per säsong påvisats i efterhand i Skandinavien. Det sker främst genom att en ny familjegrupp dokumenteras påföljande vinter vilket visar att paren åtminstone måste ha funnits i februari/mars (brunstperioden) vintern innan (Åkesson m.fl. 2022). För många av de par som bekräftats i efterhand fanns dock indikationer under den aktuella inventeringsperioden, men datamängden var otillräcklig för att reviret skulle kunna särskiljas från andra vargpar, eller för att social status skulle kunna klassas. Det är svårt att utan snö dokumentera nybildade par i mars månad varför detta mönster med missade par kan förväntas i områden där snö saknas under senare delen av inventeringsperioden.

Under de senaste 10 inventeringarna är fyra familjegrupper bekräftade i efterhand (i genomsnitt 0,4 per år) och status i reviren har i efterhand ändrats från revirmarkerande par till familjegrupp (Bilaga 5). Familjegrupperna har vid alla tillfällena bekräftats genom senare DNA-analyser av avkommor.

5 Referenser

- Bischof, R., Milleret, C., Dupont, P., Chipperfield, J., Tourani, M., Ordiz, A., de Valpine, P., Turek, D., Royle, J. A., Gimenez, O., Flagstad, Ø., Åkesson, M., Svensson, L., Brøseth, H., and Kindberg, J. (2020). Estimating and forecasting spatial population dynamics of apex predators using transnational genetic monitoring. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 117(48): 30531–30538.
- Liberg, O., Andrén, H., Pedersen, H.P., Sand, H., Sejberg, D., Wabakken, P., Åkesson, M. & Bensch, S. 2005. Severe inbreeding depression in a wild wolf (*Canis lupus*) population. *Biology Letters* 1: 17-20.
- Milleret, C., Dupont, P., Semper-Pascual, A., Brøseth, H., Flagstad, Ø., Kindberg, J., Svensson, L., and Bischof, R., 2025. Estimates of wolf density, abundance, and population dynamics in Sweden and Norway, 2015–2025 - MINA fagrapport 103. 37 pp.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2014. Varg: Instruktioner för fastställande av familjegrupp, revirmarkerande par och föryngring. <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Vilt/Inventeringsmetodik-for-stora-rovdjur/>.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2014. Varg: Gruppering och särskiljning av observationer och revir. <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Vilt/Inventeringsmetodik-for-stora-rovdjur/>.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2014. Varg: Barmarksinventering. <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Vilt/Inventeringsmetodik-for-stora-rovdjur/>.
- Naturvårdsverkets författningssamling. Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn. NFS 2007:10 Konsoliderad.
- Svensson, L., Wabakken, P., Kojola, I., Maartmann, E., Åkesson, M. & Flagstad, Ø. 2014. Varg i Skandinavien och Finland. Slutrapport från inventering av varg vintern 2013-2014. Viltskadecenter, SLU, Rapport nr. 7-2014. Högskolan i Hedmark Uppdragsrapport nr. 11-2014.
- Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Cardoso Palacios, C., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2021. Inventering av varg vintern 2020-2021. Bestandsovervakning av ulv vintern 2020-2021. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2021. 55 s.
- Wabakken, P., Aronson, Å., Strømseth, T.H., Sand, H. & Kojola, I. 2005. Ulv i Skandinavia: Statusrapport for vinteren 2004-2005. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Vilt- og fiskeriforskningen, Oulu. Høgskolen i Hedmark. Oppdragsrapport 6. 47 s.
- Wabakken, P., Maartmann, E. & Nordli, K. 2025. Ulv i Norge pr. 31. mars 2025. Konklusjoner for vinteren 2024-2025. Høgskolen i Innlandet, Rapp. 4. 8 s.
- Wabakken, P., Sand, H., Liberg, O. & Bjärvall, A. 2001. The recovery, distribution and population dynamics of wolves on the Scandinavian Peninsula, 1978-98. *Canadian Journal of Zoology* 79: 710-725.
- Wabakken, P., Svensson, L., Kojola, I., Maartmann, E., Strømseth, T.H., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2014. Ulv i Skandinavia og Finland. Sluttrapport for bestandsovervakning av ulv vintern 2013-2014. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Rovdata, SKANDULV, Vilt- og fiskeriforskningen Oulu. Høgskolen i Hedmark Oppdragsrapport 11. 40 s.

- Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2020. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2019-2020. Inventering av varg vinteren 2019-2020. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2020. 55 s
- Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Flagstad, Ø., Danielsson, A., Cardoso Palacios, C. & Åkesson, M. 2024. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2023-2024. Inventering av varg vinteren 2023-2024. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien. SLU Viltskadecenter, Høgskolen i Innlandet, Rovdata 1-2024. 61s.
- Åkesson M, Danielsson A, Flagstad Ø, och Svensson L. 2024. Sammanställning av släktträdet över den skandinaviska vargpopulationen fram till 2023. Rapport på uppdrag av Naturvårdsverket. SLU Viltskadecenter 2024-3. 24 s.
- Åkesson, M., Svensson, L., Flagstad, Ø., Wabakken, P. & Frank, J. 2022. Wolf monitoring in Scandinavia: evaluating counts of packs and reproduction events. *Journal of Wildlife Management*. DOI: 10.1002/jwmg.22206.
- Åkesson, M., Liberg, O., Sand, H., Wabakken, P., Bensch, S. & Flagstad Ø. 2016. Genetic rescue in a severely inbred wolf population. *Molecular Ecology*, 25, 4745-4756.

Bestandsovervåking av ulv vinteren 2024-2025

University of
Inland Norway

Norwegian University
of Life Sciences

Sammendrag

Mål og metoder:

Ulvestammen i Sverige og Norge er en felles skandinavisk bestand med utbredelse på tvers av riksgrensen. Årlige registreringer gjennomføres vinterstid i begge land. Miljødirektoratet og Naturvårdsverket har felles skandinaviske retningslinjer for bestandsovervåking av ulv, og disse retningslinjene er brukt fra og med vinteren 2014-2015. Bestandsstørrelse, utbredelse og bestandsutvikling for ulvestammen i Skandinavia dokumenteres hovedsakelig ved å kartlegge antall ulverevir med familiegrupper, revirmarkerende par og forekomst av årssvalper (fra vårens ynglinger) i registreringsperioden fra 1. oktober til 31. mars.

Bestandskartlegging gjennomføres i hovedsak ved sporing på snø, med påfølgende identifisering fra DNA-analyser av innsamlede ekskrementer, urin og hår. Informasjon fra viltkameraer, radiotelemetri, døde ulver og andre forskningsdata brukes også når slik informasjon er tilgjengelig. Länsstyrelsen i Sverige og Statens Naturoppsyn (SNO) i samarbeid med Universitetet i Innlandet (INN), Evenstad i Norge er ansvarlige for gjennomføring av feltarbeidet. De kontrollerer også i felt de mange rapportene om spor og andre observasjoner av ulv som blir meldt fra allmennheten.

Antall familiegrupper og revirmarkerende par:

I registreringsperioden 2024-2025 (1. oktober-31. mars) ble totalt 40 familiegrupper av ulv dokumentert i Skandinavia, hvorav 34 i Sverige, fire i Norge og to med tilhold på begge sider av riksgrensen. Totalt 30 revirmarkerende par ble påvist, hvorav 27 ble funnet i Sverige, to i Norge og ett på tvers av riksgrensen. Etter fordeling av de totalt tre grenserevirene med halvparten til hvert land ble det påvist i alt 35 familiegrupper og 27,5 revirmarkerende par i Sverige, mens Norge hadde totalt 5 familiegrupper og 2,5 revirmarkerende par av ulv.

Antall ynglinger

For 2024 ble det konkludert med 40 ynglinger av ulv i Skandinavia i registreringsperioden (1. oktober-31. mars), hvorav 34 valpekull i helsvenske revir, tre i helnorske revir og tre i revir på tvers av riksgrensen mellom Sverige og Norge.

Bestandsstørrelse:

Med samme metode som ble brukt i fjor (antall ynglinger multipliseres med 10) ble det for vinteren 2024-2025 beregnet en bestand på 400 (95% CI = 316-520) ulver i Skandinavia. Delbestanden i Sverige, inklusivt halvparten av grenserevirene, ble ved samme metode beregnet til 355 (95% CI = 281-461). Beregningsmetoden er basert på antall kull med årssvalper vinterstid og inkluderer både levende og døde ulver gjennom *hele* registringssesongen. For den mindre norske delbestanden, inklusivt ulver i grenserevir, er målsettingen fortsatt å registrere alle individer i felt. I norsk delbestand ble det påvist 50-57 ulver, hvorav 40-47 dyr med helnorsk tilhold og halvparten av 19 ulver som ble dokumentert med tilhold på begge sider av riksgrensen. I en supplerende beregningsmetode, som bruker en åpen fangst-gjenfangstmodell fra DNA-identifiserte individer, ble antall ulver i bestandens hovedsakelige utberedningsområde beregnet til totalt 375 (95% CI= 354-400) i Skandinavia, hvorav 323 (95% CI= 305-343) i Sverige og 52 (95% CI= 43-63) i Norge.

Genetikk:

To tidligere kjente finskrussiske ulver var fortsatt tilstede i den reproduserende delen av bestanden; den ynglende hannen i det norske Setten-reviret, samt en ulv som ble observert i Sverige sommeren 2024, men som ikke ble gjenfunnet i overvåkingsperioden. Fem nye finskrussiske immigranter ble også dokumentert, tre tisper og to hanner, alle nord for ulvens yngleområde i Skandinavia. De to hannene ble avlivet ved skadefelling i Nord-Sverige. Dertil ble det påvist ni eldre F1-avkom fra tre tidligere innvandrede finskrussiske ulver. Åtte av disse var revirhevdende i familiegrupper eller revirmarkerende par.

Den gjennomsnittlige innavlskoeffisienten, som reflekterer innavlsnivået i den skandinaviske ulvestammen, ble beregnet til 0,21 ($\pm 0,09$ SD) for vinterens familiegrupper, en reduksjon i forhold til i fjor (0,23 $\pm 0,09$ SD).

6 Innledning

Ulvestammen i Sverige og Norge tilhører en felles skandinavisk bestand med utbredelse på tvers av riksgrensen. Årlige tellinger utføres over hele den skandinaviske halvøya vinterstid i både Sverige (§ 8 och 9 Förordning (2009; 1263) om forvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn) og Norge. Bestandsovervåking av ulv i Skandinavia er gjennomført på tvers av riksgrensen hver vinter siden 1978 (Wabakken m.fl. 2001), og fra og med vintersesongen 1998-1999 har det hvert år blitt utarbeidet en felles skandinavisk oppdatert statusrapport. Denne rapporten for vinteren 2024-2025 er nr 27 i rekken av felles årlige rapporter om ulvens bestandsstatus i Skandinavia (til og med 2011 var også Finland inkludert). Rapporten redegjør for resultatene fra vinterens registreringer når det gjelder antall ulver totalt i Skandinavia, men også for antall ulver i svensk og norsk delbestand. Det redegjøres primært for resultater som er knyttet til felles registreringsmål for begge land. Ytterligere resultater som er knyttet til mer spesifikke nasjonale bestandsmål, eller områder innenfor det enkelte land, er tilgjengelige i foreløpige statusrapporter i Norge eller for Sverige i länsvis årlige registreringsrapporter.

Samarbeidet mellom Norge og Sverige har fra 2014 resultert i ny felles overvåkingsmetodikk (Naturvårdsverket og Rovdata 2014), en felles database (Rovbase) for registrering av overvåkingsdata (www.rovbase.no), samt et felles rapporteringssystem for allmennheten (www.skandobs.no). Målet er at overvåking, rapportering og presentasjon skal gjøres på samme måte i begge land, og dermed gi sammenlignbare resultater for den svensk-norske ulvestammen, både mellom ulike deler av Skandinavia og mellom år. Länsstyrelsene i Sverige og Statens naturoppsyn (SNO) i samarbeid med Universitetet i Innlandet i Norge er ansvarlige for å gjennomføre registreringen i felt. Registreringen gjennomføres i begge land i samarbeid med næringsutøvere, allmennheten og interesseorganisasjoner. Länsstyrelsene, Universitetet i Innlandet og SNO har også ansvar for å kvalitetssikre og kontrollere innmeldte ulveobservasjoner i felt, og de skal også registrere all relevant informasjon i Rovbase. SLU Viltskadecenter har på oppdrag fra Naturvårdsverket ansvaret for å kvalitetssikre og sammenstille dataene på nasjonalt nivå i Sverige, mens Rovdata og Universitetet i Innlandet har dette ansvaret i Norge. RovQuant ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet gjør ytterligere en beregning av antall individer i ulvebestanden.

Det primære oppdraget og hovedmålsettingen med å registrere ulv i Skandinavia er å dokumentere antall familiegupper og revirmarkerende par både på skandinavisk og nasjonalt nivå, men også pr län og fylke. I tillegg til felles skandinaviske registreringsmål finnes også spesielle nasjonale mål for Sverige og Norge. I Sverige blir det så langt som mulig dokumentert antall ulver pr sameby, da dette utgjør erstatningsgrunnlag for berørte samebyer. I Norge er det fortsatt avgjørende fokus på å registrere årlig antall ynglinger av ulv i helnorske revir og grenserevir. Det samme gjelder for antall individer i helnorske revir og grenserevir. I Norge blir det også forsøkt å registrere alle enslige ulver som ikke har tilhold i familiegupper eller par. Dette kan være andre stasjonære ulver eller enslige dyr på vandring. De fleste av disse enslige ulvene er de siste vintrene også individbestemt fra genetiske analyser av innsamlet DNA.

En familieguppe (ulveflokk) består av minst tre ulver hvorav minst én av dem revirmarkerer regelmessig. Den vanligste sammensetningen av en familieguppe i Skandinavia er et ulvepar (foreldrepåret) med årssvalper, eventuelt også i følge med en eller flere ungdyr fra tidligere kull. Vanligvis er det kun et fåtall familiegupper som ikke har årssvalper, men kun fjorårssvalper (dvs. ettåringer). Antall familiegupper vinterstid er derfor nær det antall valpekull som er født foregående vår, før registreringsperioden. Vinterstid kan det også påvises yngling som ikke inngår i en familieguppe, for eksempel årssvalp(er) som har mistet en eller begge sine foreldre. Et revirmarkerende par er et ulvepar som ikke har valper eller ikke blir fulgt av tidligere avkom. Både familiegupper og revirmarkerende par beveger seg innenfor et revir avgrenset av ulvene.

En viktig målsetning for de årlige registreringene er også å påvise eventuelle innvandrere av ulv fra den finsk-russiske bestanden og i tillegg genetisk identifisere de enkelte revirmarkerende ulvene i familiegupper og par. Denne informasjonen blir brukt til å ajourføre det unike stamtreet til den

skandinaviske ulvestammen og for å overvåke ulvestammens genetiske status (Liberg m.fl. 2005, Åkesson m.fl. 2016, Åkesson m.fl. 2024).

7 Materiale og metoder

Registreringsmetodene er beskrevet i detaljerte faktablad og instruksjoner som omfatter felles skandinaviske krav til registrering og kvalitetssikring i felt, men også kriterier for klassifikasjon av antall familiegrupper revirmarkerende par og yngling (Naturvårdsverket og Rovdata 2014). Faktablad og instruksjoner finnes tilgjengelige på www.naturvardsverket.se og på www.rovdata.no. I Sverige finnes også forskrifter fra Naturvårdsverket som regulerer deler av registreringsmetodikken (NFS 2007:10).

Årlig registreringsperiode for familiegrupper, revirmarkerende par og yngling er 1. oktober - 31. mars. I Norge registreres fortsatt enslige ulver over hele landet, men registreringsperioden for disse avsluttes én måned tidligere for å unngå dobbelttelling, da ungulver regulært begynner å utvandre som enslige fra sine oppvekstrevir fra og med mars måned. Bestanden av ulv registreres hovedsakelig ved sporing på snø, hvor DNA-prøver blir innsamlet og revirmarkeringer blir notert for å skille mellom stasjonære dyr og ulv på vandring, samt å påvise yngling. Sosial status i reviret blir dokumentert og klassifisert som familiegruppe, revirmarkerende par, andre stasjonære og i Norge registreres også ikke-stasjonære ulver, i praksis enslige dyr. Revirene blir skilt fra hverandre ved sporing på snø og ved at lederdyrene blir genetisk identifisert fra de innsamlede prøvene av ulveekskremitter, urin, hår og blod. I tillegg brukes også informasjon fra radiotelemetri (GPS-halsband på ulv ved forskning eller forvaltning), viltkameraer og vevsprøver fra døde ulver som også blir identifisert fra DNA-analyser. Døde ulver blir også aldersbestemt, ved Statens veterinærmedicinske anstalt (SVA) og Naturhistoriska Riksmuseet i Sverige og Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) i Norge.

Meldinger fra allmennheten om spor, ekskrementer og synsobservasjoner utgjør også en viktig del av ulveregistreringene. Observasjonene rapporteres ofte direkte til feltpersonalet ved länsstyrelsene, SNO eller Universitetet i Innlandet som deretter gjennomfører feltundersøkelse, men observasjonene kan også legges inn i et skandinavisk rapporteringssystem via internett (www.skandobs.no). En skandobs-app er også tilgjengelig for nedlasting.

Ulver som vandrer til Skandinavia fra den finsk-russiske bestanden kan bli oppdaget i reindriftsområdet både i Sverige og Norge. Finsk-russiske ulver som har etablert seg som stasjonære i den skandinaviske bestanden blir oppdaget med DNA fra de revirmarkerende dyrene i de enkelte revir. Innnavlskoeffisienten og genetisk status for den skandinaviske ulvestammen blir hvert år beregnet med utgangspunkt i genetiske analyser av familiegruppens foreldredyr.

Data som er samlet inn fra felt i registreringsperioden 1. oktober – 31. mars er brukt til å beregne antall ulver i den totale ulvebestanden i Skandinavia for vinteren 2024-2025. Totalbestanden omfatter alle individer i familiegrupper og par, alle andre stasjonære ulver og alle ulver som streifer omkring. Hoveddelen av bestanden består av ulver i familiegrupper og par. Disse beregningene er bruttotall for hele registreringsperioden og ulver som beviselig er døde er ikke fratrukket de oppgitte bestandstallene. Størrelsen på bestanden beregnes fra to ulike metoder. Antall valpekull multipliseres med en omregningsfaktor til totalt antall individer i bestanden (antall ynglinger multipliseres med 10). Metoden, som er beskrevet i Svensson m.fl. (2014), er basert på data om bestandsstruktur innsamlet for årene 2000-2003 og har vært brukt i løpet av de siste 14 årene med ulveregistreringer.

Forskergruppen Rovquant beregner også bestandsstørrelsen fra en åpen, romlig fangst-gjenfangst modell. Modellen bruker dato og stedsangivelse (tid og rom) for genetisk identifiserte individer i registreringssesongen, samt data fra tidligere overvåkingssesonger og tar hensyn til ufullstendig deteksjon av individer (Bischof m. fl. 2020).

Som avtalt mellom Naturvårdsverket og Miljødirektoratet, og som en del av et tettere skandinavisk samarbeid i forvaltningen av ulv, er alle ulverevir med tilhold på tvers av riksgrensen ved beregninger av bestandsstørrelsen blitt delt mellom Sverige og Norge, med 50% til hvert land. Dette gjelder også fordelingen av antall ynglinger i grenserevir.

8 Resultater

8.1 Resultater for hele registreringsperioden

Det skal presiseres at alle tall som oppgis nedenfor er resultater for hele registreringsperioden 1. oktober – 31. mars. Ulverevir som forsvant i løpet av vintersesongen på grunn av lisensjakt, skadefelling (skyddsjakt) eller annen dødelighet er således inkludert i resultatene.

8.2 Antall familiegrupper og revirmarkerende par

I overvåkingsperioden 2024-2025 ble det fra ulveregistreringene dokumentert totalt 40 familiegrupper og 30 revirmarkerende par i Skandinavia (Figur 1 & Tabell 1). Etter svensk-norsk fordeling av antall grenserevir, der halvparten av de enkelte revir ble fordelt til hvert land, var totalsummen for Sverige 35 familiegrupper og 27,5 par, mens Norge hadde 5 familiegrupper og 2,5 par (Tabell 1).

Av de 40 familiegruppene var 34 i helsvenske revir, to hadde tilhold på tvers av riksgrensen og fire revir var helnorske. Av de 30 revirmarkerende parene var 27 helsvenske, to ble påvist på norsk side av riksgrensen og ett par ble påvist å ha grenseoverskridende revir (Tabell 1).

Ulverevir med familiegrupper og revirmarkerende par fantes fortsatt i alle tre svenske rovdyrforvaltingsområder. Flesteparten av revirene hadde sin utbredelse i det midtre forvaltingsområdet, der 46 revir ble dokumentert, tilsvarende nesten 74% av alle svenske ulverevir med familiegrupper og revirmarkerende par. 15,5 revir tilsvarende 25% ble dokumentert i det søndre forvaltingsområdet, der samtlige län med unntak av Blekinge var berørt. I det nordre forvaltingsområdet var det kun to revir, begge i Västernorrlands län, som i begge tilfeller ble delt med Gävleborgs län i midtre forvaltningsområde (Figur 2, Tabell 2).

Tidligere registreringssesonger har de fleste ulvene i Norge blitt påvist i revir på tvers av riksgrensen i Rovviltforvaltningsregion 5. I registreringssesongen 2024-2025, var det imidlertid flere familiegrupper og par i helnorske revir sammenlignet med grenserevir. Fire familiegrupper og to revirmarkerende par hadde fullstendig tilhold i Norge, mens to familiegrupper og ett par hadde revirgrenser som dekket arealer på tvers av riksgrensen (Figur 2, Tabell 2). Alle norske revir, helnorske så vel som grenserevir, ble påvist innenfor ulvesonen.

Ved lisensjakt i Sverige i 2025 ble hele eller deler av fire helsvenske familiegrupper samt en enslig revirmarkerende ulv avlivet. I Norge ble ulver i to revirmarkerende par, et helnorsk og et svensk-norsk par, avlivet ved lisensjakt (se 8.8 Døde ulver, Vedlegg 3).

8.3 Ynglinger og andre ulveforekomster

Ynglinger

En yngling er i denne rapporten et dokumentert kull med ulvevalper som er født våren 2024 og der minst én valp ble dokumentert i registreringsperioden med start fra og med 1. oktober.

Ved feltregistreringer og DNA-analyser ble det konkludert med 40 ynglinger totalt i Skandinavia i registreringsperioden 2024-2025, hvorav 34 ble påvist i Sverige, tre i svensk-norske grenserevir og tre i Norge (Vedlegg 2 & 6). Etter fordeling av yngling i grenserevir med halvparten til hvert land,

ble det registrert totalt 35,5 valpekull i Sverige og 4,5 kull i Norge. De 35,5 ynglingene i Sverige fordelte seg mellom de tre rovdyrforvaltningsområdene med en halv i det nordre, 25 ynglinger i det midtre og 10 ynglinger i det søndre (Tabell 2, Vedlegg 1 & 2). Blant de 4,5 ynglingene i Norge var tre i helnorske revir med fullstendig tilhold innenfor norsk ulvesone, mens tre ynglinger ble dokumentert på tvers av riksgrensen i felles svensk-norske revir og helt innenfor ulvesone på norsk side.

Yngling ble konkludert i alle 34 helsvenske familiegrupper og i to svensk-norske familiegrupper med revir på tvers av riksgrensen. I de fire helnorske familiegruppene ble det konkludert med yngling i alle untatt i Østmarka (Vedlegg 2). I ett tredje ulverevir på tvers av riksgrensen ble en yngling dokumentert uten at noen familiegruppe ble påvist i løpet av registreringsperioden (Gråberget; Vedlegg 2). Denne ynglingen er inkludert i beregningen av svensk og skandinavisk bestandsstørrelse.

Andre ulveforekomster

Utenfor tamreinområdet i Sverige er det ikke lenger et mål å registrere kategorien enslige eller andre stasjonære ulver. Derimot registreres alle ulver i tamreinområdet, der også streifulver blir kartlagt. Les mer i länsstyrelsens länsvisе årlige registreringsrapporter (www.lansstyrelsen.se).

I Norge er det fortsatt et mål å registrere alle ulver, også de som ikke inngår i dokumenterte familiegrupper eller par. Vinteren 2024-2025 ble totalt 14-19 slike ulver funnet, hvorav tre ble påvist i begge land. To mulige par, uten tilstrekkelig dokumentasjon, er regnet inn blant disse 14-19 ulvene. I fylker uten ulvesone ble det til sammen funnet 4-6 enslige ulver i Norge i registreringssesongen 2024-2025 (Wabakken m.fl. 2025; Finnmark, Trøndelag & Agder).

Tabell 1. Antall registrerte familiegrupper, revirmarkerende par samt ynglinger av ulv i Sverige, i grenserevir med tilhold på tvers av riksgrensen, i Norge og totalt for Skandinavia vinteren 2024-2025. Beregnet antall familiegrupper og revirmarkerende par når grenserevirene er fordelt på de to landene er også vist. Oppgitte tall angir antall ulverevir før bortfall ved lisens- og skadefelling (skyddsjakt) eller annen dødelighet.

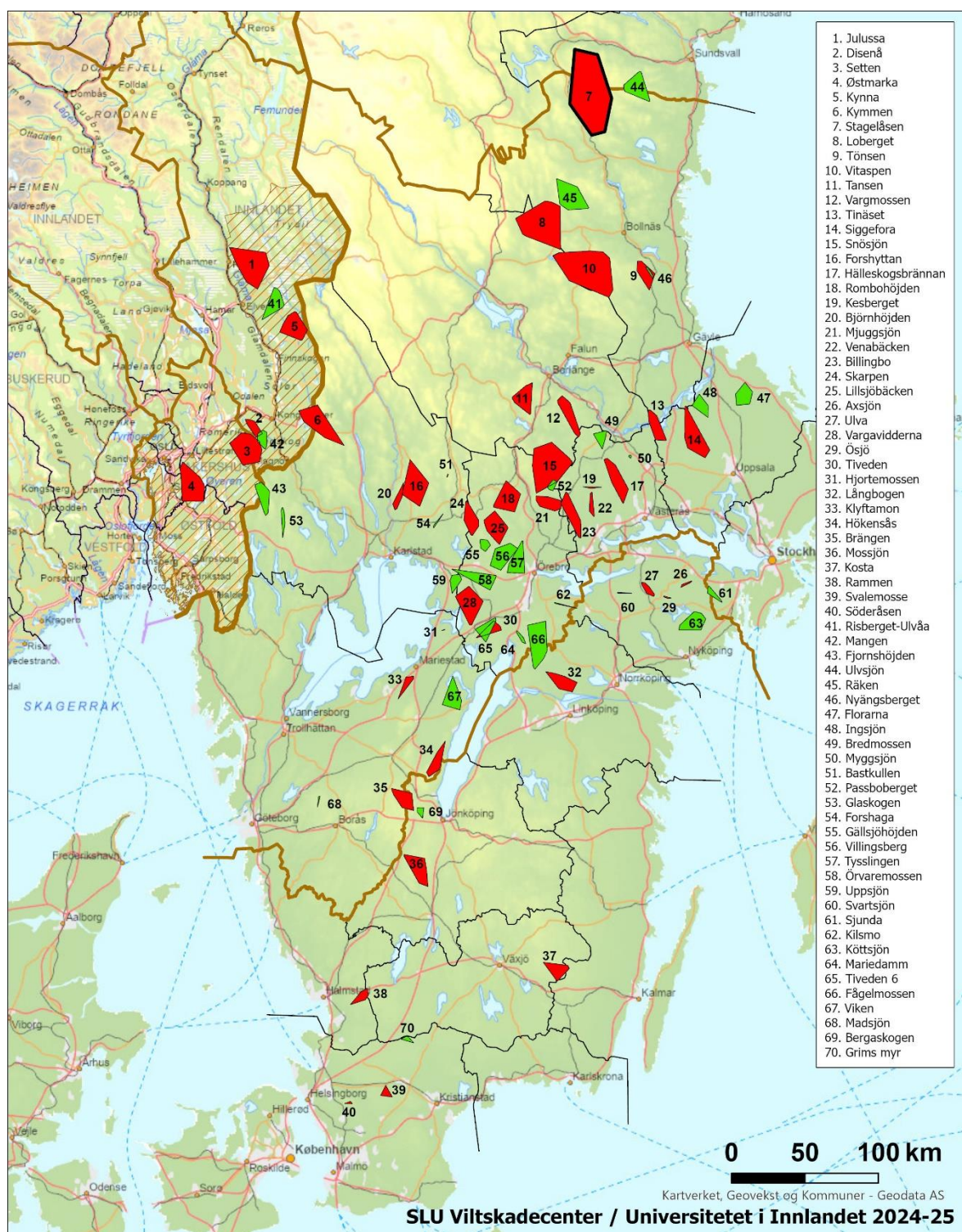
Land/område	Antall familiegrupper	Antall par	Sum familiegrupper og par	Antall ynglinger
Sverige	34	27	61	34
Sverige/Norge	2	1	3	3
Norge	4	2	6	3
Skandinavia	40	30	70	40
Etter fordeling av grenserevirene (0,5 pr revir til hvert land)				
Sverige	35	27,5	62,5	35,5
Norge	5	2,5	7,5	4,5

Tabell 2. Antall familiegrupper og revirmarkerende par i 2024-2025 fordelt på rovviltforvaltningsregioner og fylker i Norge og Sverige og på norsk ulvesone. Riksgrenseoverskridende familiegrupper og par er fordelt med halvparten pr. land. Innenfor landet er revirene fordelt med halvparten, en tredjedel eller en fjerdedel, avhengig av hvor mange fylker som deler på reviret. Tallene gjelder hele registreringsperioden, inklusivt revir som er fjernet ved lisensjakt eller ved skadefelling (skyddsjakt).

Forvaltningsregion/ -område	Antall familiegrupper	Antall revirmarkerende par	Familiegrupper og par totalt	Ynglinger
Sverige (inkl. halve grenserevir)	35	27,5	62,5	35,5
Rovdyrforvaltningsområder				
Nordre	0,5	0,5	1	0,5
<i>Västernorrland</i>	0,5	0,5	1	0,5
Midtre	24,5	21,5	46	25
<i>Örebro</i>	5,33	7,5	12,83	5,33
<i>Värmland</i>	4	4,5	8,5	4,5
<i>Västmanland</i>	5,08	2	7,08	5,08
<i>Gävleborg</i>	3,25	2,5	5,75	3,25
<i>Dalarna</i>	3,08	0,5	3,58	3,08
<i>Västra Götaland</i>	3	2	5	3
<i>Uppsala</i>	0,75	2	2,75	0,75
<i>Stockholm</i>	-	0,5	0,5	-
Søndre	10	5,5	15,5	10
<i>Södermanland</i>	3	3	6	3
<i>Östergötland</i>	1	0,5	1,5	1
<i>Jönköping</i>	2	1	3	2
<i>Skåne</i>	2	1	3	2
<i>Kronoberg</i>	1	-	1	1
<i>Kalmar</i>	0,5	-	0,5	0,5
<i>Halland</i>	0,5	-	0,5	0,5
Norge (inkl. halve grenserevir)	5	2,5	7,5	4,5
Norsk ulvesone				
Rovviltregion 5				
<i>Innlandet</i>	3,5	2	5,5	4
Rovviltregion 4				
<i>Akershus</i>	1	0,5	1,5	0,5
<i>Østfold</i>	0,5	-	0,5	-
Totalt i Skandinavia	40	30	70	40

Figur 1. Dokumenterte familiegrupper (sirkel) og revirmarkerende par (trekant) i Skandinavia vinteren 2024-2025. Grenser for forvaltningsregioner (brune linjer) i begge land er vist, og skravert område viser norsk forvaltningsområde for ulv (norsk ulvesone).

Figur 2. Dokumenterte familiegrupper (røde polygoner; nr 1-40) og revirmarkerende par (grønne polygoner; nr 41-70) i registreringsperioden vinteren 2024-2025. Tall i figuren er i samsvar med nummerering i Vedlegg 2. Tykk ytterkant angir revir hvor minst en voksen revirmarkerende ulv hadde GPS-sender i registreringsperioden. Et polygon er et område der revirmarkerende, stasjonære ulver i flokker eller par er dokumentert i sine respektive revir i perioden, 1. oktober 2024 - 31. mars 2025. Polygonene tilsvarer sjelden revirets reelle størrelse, unntatt der ulver er GPS-merket da polygoner i slike tilfeller oftest tilsvarer revirets reelle størrelse og form.

8.4 Bestandsstørrelse

Bestandsstørrelsen av ulv i Skandinavia er beregnet med to forskjellige metoder. Den ene metoden er den samme metode som er benyttet de siste 14 årene (Wabakken m.fl. 2014) og som er beskrevet i denne årlige overvåkingsrapporten. Antall ynglinger (valpekull født våren 2024) som det ble konkludert med etter gjeldende intrukser i registreringsperioden 1. oktober – 31. mars er multiplisert med en omregningsfaktor på 10, og et 95% konfidensintervall, basert på feltdata om bestandsstruktur i ulvestammen fra registreringer i 2000-2003 (Wabakken m.fl. 2014). Størrelsen på både den totale skandinaviske bestanden og svensk delbestand er beregnet med denne omregningsfaktoren.

Totalt i Sverige og Norge ble det i løpet av vinteren (1. oktober-31 mars) konkludert med 40 valpekull (ynglinger) født i 2024. Basert på de 40 ynglingene ble skandinavisk totalbestand for vinteren 2024-2025 beregnet til 400 ulver (95% CI: 316-520). Tilsvarende beregning for svensk delbestand (totalt 35,5 valpekull), inkludert halve grenserevir, ga samme vinter 355 ulver (95% CI: 281-461) (Tabell 3). Disse beregningene er bruttotall for hele registreringsperioden og ulver som beviselig er døde er ikke fratrukket de oppgitte bestandstall. Det er også verdt å merke seg at beregnede konfidensintervall ikke representerer minimum-maksimumsverdier.

Norsk delbestand summeres av antall individ registrert ved DNA og antall fra sporeregistreringer. I Norge ble det påvist 40-47 ulver med helnorsk tilhold vinteren 2024-2025 (Wabakken m.fl. 2025). Dessuten ble 19 ulver dokumentert med tilhold på tvers av riksgrensen. Dersom grenseulvene fordeles mellom landene etter samme prinsipp som tidligere (halvparten til hvert land) gir dette en norsk delbestand på totalt 50-57 ulver sist vinter, uten at de 6 ulvene som er dokumentert avlivet i Norge i perioden er fratrukket (Wabakken m.fl. 2025).

Ulike metoder er med andre ord brukt for å beregne størrelsen på delbestandene av ulv i Sverige og Norge. Summen av antall ulver beregnet separat for respektive land er derfor noe forskjellig fra bestandsstørrelsen beregnet for den totale ulvestammen i Skandinavia.

Tabell 3. To alternative beregningsmetoder for antall ulver i Skandinavia. (1) Bestandsstørrelse beregnet for hele Skandinavia og hele Sverige basert på antall ynglinger multiplisert med en omregningsfaktor på 10.. (2) Antall ulver beregnet for bestandens hovedsakelige utbredelsesområde, samt fordelingen av individer mellom Sverige og Norge. Beregningene gjelder for registreringsperioden 1. oktober 2024 – 31. mars 2025, og jakt eller annen dødelighet er ikke trukket fra. For beregningsmetode 1 fordeles halvparten av ulvene til hvert av landene ved yngling i grenserevir. For beregningsmetode 2 fordeles ulvene i grenserevir og på vandring over riksgrensen etter deres relative forekomst i Norge og Sverige. Usikkerheten for metode 1 angis som 95% konfidensintervall (95% CI) og for metode 2 som 95 % bayesiansk kredibelt intervall.

Hele utbredelsesområdet, antall ulver (omregningsfaktor)		
Skandinavia	Sverige	Norge
400 (316-520)	355 (281-461)	- ¹
Hovedsakelig utbredelsesområde, antall ulver (fangst-gjenfangstmodell)		
Skandinavia	Sverige	Norge
375 (354-400)	323 (305-343)	52 (43-63)

¹ Norsk delpopulasjon kan ikke beregnes med denna metoden.

Forskningsprosjektet RovQuant har gjort en kompletterende beregning av antall ulver i Skandinavia, og hvordan tettheten av ulver fordeler seg i Sverige og Norge. De mest perifere områdene for ulvebestanden, der man kun kjenner til et fåtall ulver på vandring, er ekskludert fra disse beregningene. Dette gjelder Norrbottens län i Sverige, samt Finnmark, Troms, Nordland, Vestland og Rogaland fylker i Norge. I tillegg ekskluderes tidligere Vest-Agder fylke, som er en del av Rovviltregion 1. Metoden, en bayesiansk åpen romlig fangst-gjenfangstmodell, bruke informasjon om individer i tid og rom fra DNA-analyser og tar eksplisitt hensyn til ufullstendig deteksjon av individer. Modellen bruker informasjon fra den siste overvåkingsperioden, men supplerer også med kunnskap om deteksjon og gjenfunn av døde individer fra tidligere overvåkinger (Milleret m.fl. 2025).

Fra denne modellen ble antall ulver i bestandens hovedsakelige utbredelsesområde (Tabell 3) beregnet til 375 (95% bayesiansk kredibelt intervall, CrI = 354-400) i Skandinavia, hvorav 323 (95% CrI = 305-343) i Sverige och 52 i Norge (95% CrI = 43-63). Se Tabell 4 for beregnet antall ulver i de forvaltningsområdene, län og fylker som inngår i modellen.

Tabell 4. Antall ulver i Skandinavia beregnet fra en åpen romlig fangst-gjenfangst modell. Tabellen angir også fordelingen mellom Sverige og Norge, samt beregnet antall ulver i forvaltningsområde, län og fylker som inngår i modellen.

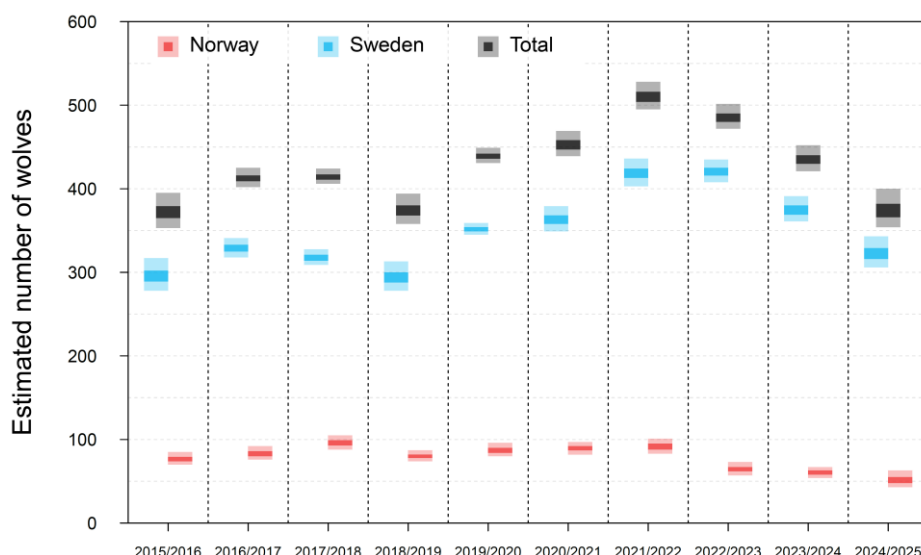
Totalt i Skandinavia	374.7 (354-400)
Sverige	322.8 (305-343)
Nordre	16.4 (10-25)
Jämtland	10 (4-17)
Västerbotten	0 (0-1)
Västernorrland	6.4 (4-10)
Midtre	237.3 (224-253)
Dalarna	36.1 (29-45)
Gävleborg	21.4 (17-26)
Örebro	49.2 (44-54)
Stockholm	3.4 (2-6)
Uppsala	10.3 (9-13)
Värmland	48.3 (41-57)
Västmanland	28 (24-32)
VästraGötaland	40.5 (36-45)
Søndre	69.1 (64-75)
Blekinge	0.2 (0-1)
Halland	2.9 (1-5)
Jönköping	10.6 (8-14)
Kalmar	1.6 (0-4)
Kronoberg	5.6 (3-8)
Östergötland	8.8 (7-11)
Skåne	14.2 (13-16)
Södermanland	25.1 (23-28)
Norge	51.9 (43-63)
Region 2	0.8 (0-3)
Region 3	1.7 (0-5)
Region 4	14.9 (11-19)
Region 5	32.5 (26-40)
Region 6	2 (0-6)

8.5 Bestandsutvikling

I grove trekk hadde den skandinaviske ulvestammen en årlig bestandsvekst fra tidlig på 1990-tallet (Wabakken m.fl. 2001) fram til vinteren 2014-2015, som dokumentert ved et økende antall familiegrupper og valpekull i denne perioden (Figur 4A, Vedlegg 7). Deretter har populasjonsstørrelsen stort sett ligget mellom 400 og 500 ulver, dog med en betydelig reduksjon de siste fire årene; ca. 25% fra i overkant av 500 ulver vinteren 2020-2021 til i underkant av 400 ulver vinteren 2024-2025 (Figur 3).

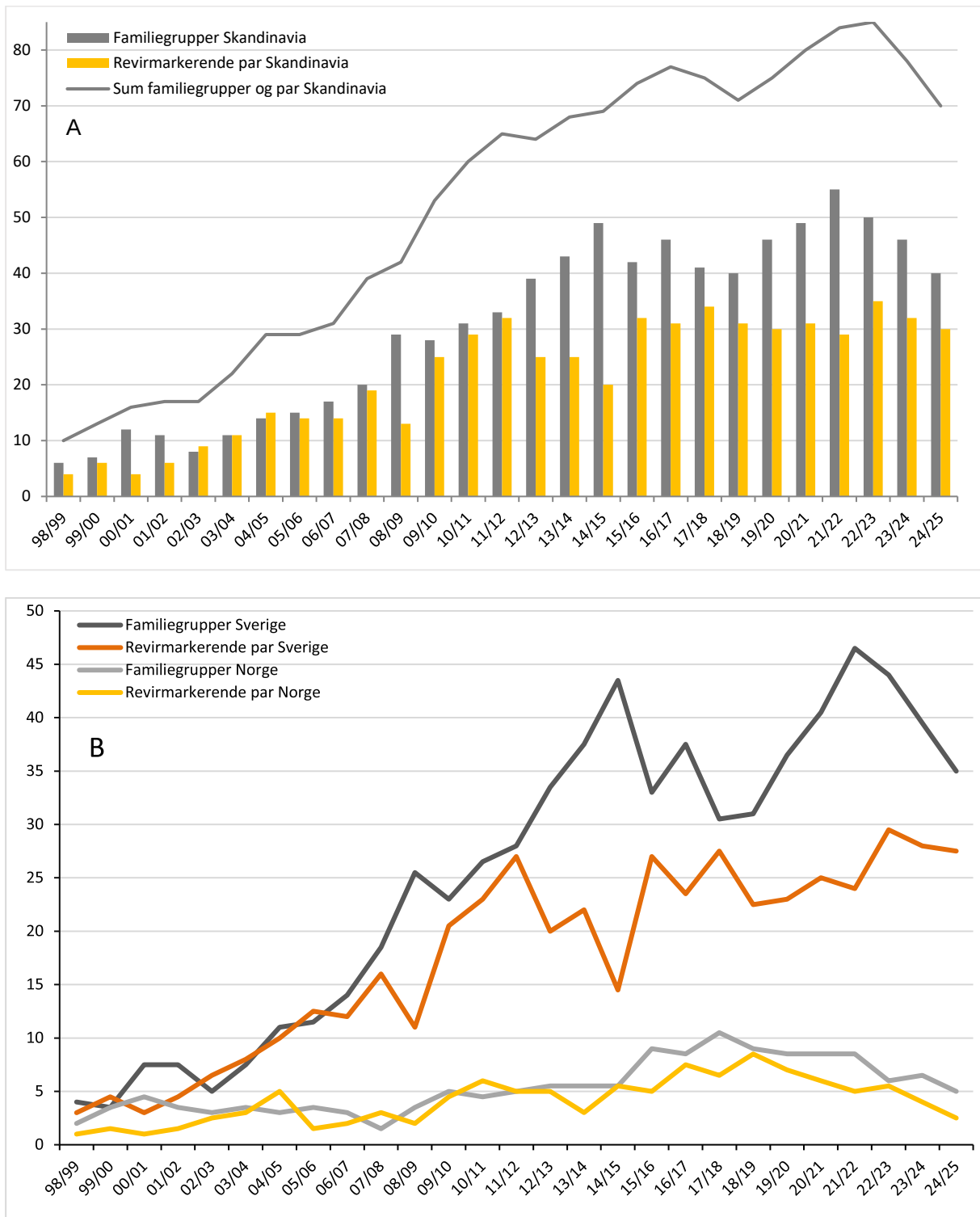
Sammenlignet med forrige vinters overvåking er det færre familiegrupper og ynglinger i Sverige, mens antall revirmarkerende par er omtrent uendret. Den beregnede bestandsstørrelsen er også lavere enn forrige vinter. Den regionale utviklingen i Sverige fortsetter å variere både mellom og innenfor de tre forvaltningsområdene. I Vedlegg 8 illustreres de länsvis trendene grafisk. Det nordre forvaltningsområdet var som tidligere berørt av få revir, og de to revirene deles dessuten med det midtre forvaltningsområdet. I det midtre forvaltningsområdet fortsatte det totale antallet familiegrupper å minke for tredje år på rad. Samtidig fortsatte den geografiske forskyvningen av revir mot sør og øst, da antall revir i Värmland og Dalarna fortsatt minsket, mens antallet økte i Örebro og Västmanland. Siden ulveovervåkingens start vinteren 1997-1998 har antall revir med familiegrupper og par hele veien vært høyest i Värmlands län, men i vinter var det for første gang flest revir i Örebro län, fulgt av Värmland og Västmanland. Antall revir med familiegrupper respektive revirmarkerende par i det søndre forvaltningsområdet var for tredje år på rad omtrent uendret sammenlignet med foregående vinter. Denne sesongen var antall ynglinger noe flere da det var yngling i alle familiegrupper, noe som ikke var tilfelle forrige sesong (Wabakken m.fl. 2024). I dette forvaltningsområdet er det flest revir i Södermanland, og ingen større geografiske endringer har skjedd i området sammenlignet med forrige vinters overvåking.

I Norge er antall familiegrupper, revirmarkerende par og antall helnorske valpekull færre enn foregående overvåkingssesong, og bestanden har gjennom flere år vist en nedadgående trend (Figur 3, Figur 4B, Vedlegg 7). Vinterens registreringer har påvist det laveste samlede antall familiegrupper og par i Norge siden vinteren 2013-2014.

Figur 3. Populasjonsutvikling i ulvens hovedsakelige utbredelsesområde (avsnitt 8.4) de siste ti årene i Skandinavia (svart), beregnet fra en åpen romlig fangst-gjenfangst modell. Fordelingen i antall ulver mellom Sverige (blå) og Norge (rød) er også angitt (se Milleret m.fl. 2025 for ytterligere detaljer).

Familiegrupper og revirmarkerende par i Skandinavia 1998-2024

Figur 4. Antall dokumenterte familiegrupper (grå søyler) og revirmarkerende par (oransje søyler) og totalt i Skandinavia (grå graf) for hele registreringsperioden 1. oktober – 31. mars, vintrene 1998-1999 – 2024-2025 (A), og antall dokumenterte familiegrupper og revirmarkerende par i henholdsvis Sverige og Norge (B). Oppgitte tall i figur A og B er komplettert mht. informasjon som er mottatt etter avsluttet registrering (se tekst og Vedlegg 5).

8.6 Finsk-russiske ulver og deres avkom

Finsk-russiske innvandrede ulver (F0) kalles også immigranter og er genetisk spesielt viktige individer. Når de får valper, bidrar de til mindre innavl og høyere genetisk variasjon i den skandinaviske ulvebestanden. Avkom etter finsk-russisk innvandet ulv klassifiseres som F1 og regnes også som genetisk spesielt verdifulle ulver i bestanden.

Fem nye finsk-russiske ulver

Finsk-russiske ulver som innvandrer til Skandinavia er vanligvis hanner. Som forrige vinter ble det imidlertid også denne vinteren dokumentert tre innvandrede russisk-finske tisper og to hanner, som både er uvanlig mange individer og uvanlig mange tisper. De tre tispene ble riktignok kun dokumentert i Nord-Norge, svært nær riksgrensen mot Russland og Finland (Figur 5), og det er derfor godt mulig at en eller flere av tispene kan ha gått tilbake til der de kom fra. Begge de to innvandrede hannene ble tatt ut på skadefelling i Norrbottens län i Sverige på førjulsvinteren 2024 (Figur 5).

To finsk-russiske ulver kjent fra tidligere

Nåværende lederhann i Settenreviret ble første gang dokumentert i Skandinavia i 2019 og ble i januar 2021 radiomerket og flyttet av norsk forvaltning inn i den norske ulvesonen (Wabakken m.fl. 2020 & Svensson m.fl. 2021). Våren 2024 ble det for fjerde år på rad født et valpekull i Settenreviret (Figur 2, 5 og Vedlegg 6). Den andre tidligere kjente finskrussiske ulven var siden desember 2023 på vandring både i Sverige og Norge og ble også flyttet av norsk forvaltning inn i den norske ulvesonen i april 2024. Ulven vandret deretter til Sverige og oppholdt seg sommeren 2024 innenfor et begrenset område i Dalarnas län (Figur 5). Den er deretter ikke gjenfunnet i Skandinavia i registreringssesongen 2024-2025.

Kun ett valpekull etter finskrussisk ulv i 2024

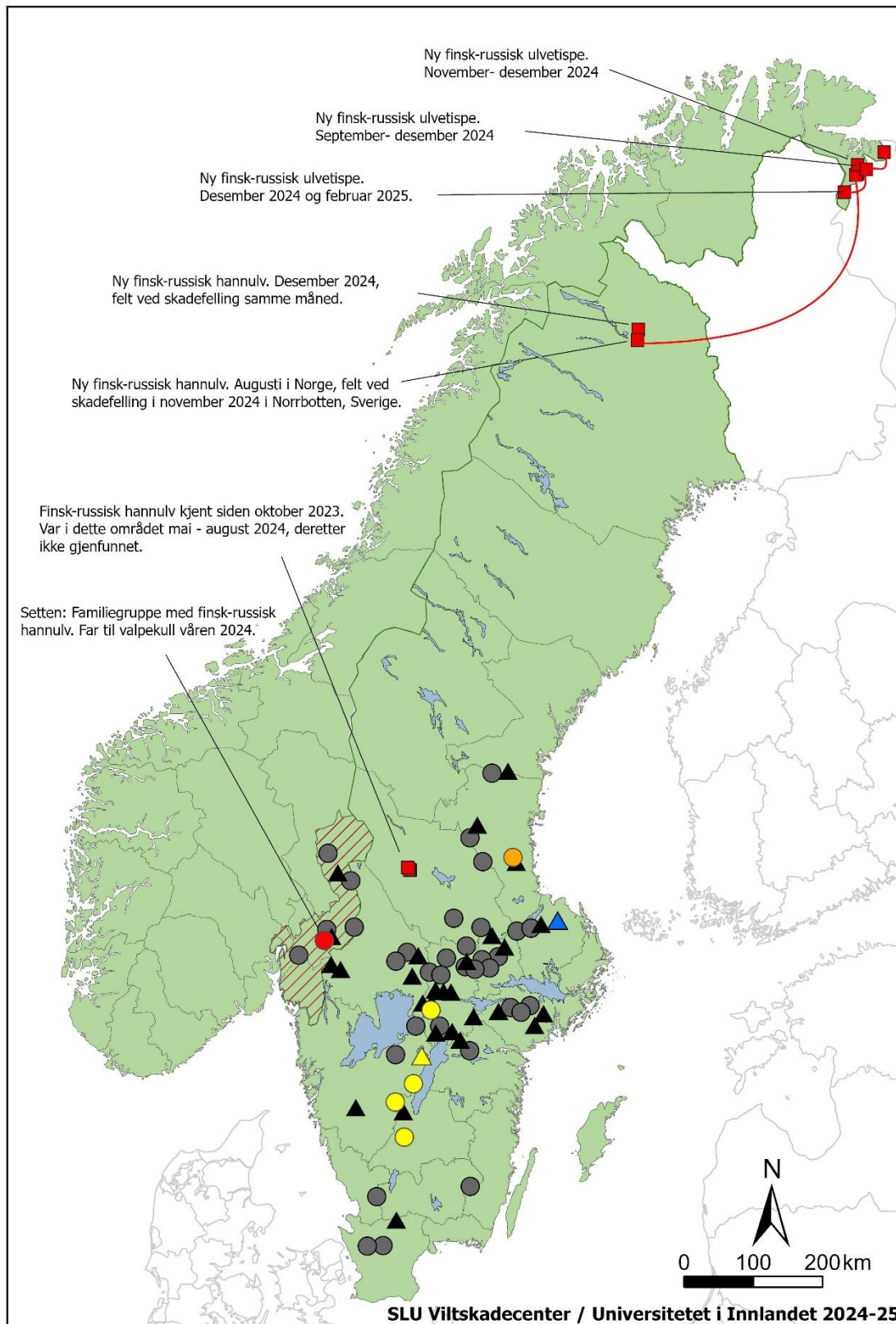
Valpekullet i Settenreviret var den eneste ynglingen av en finskrussisk ulv i Skandinavia som ble dokumentert i registreringssesongen 2024-2025. Seks årssvalper ble fotodokumentert og i tillegg ble begge foreldrene og en fjorårssvalp dokumentert fra DNA i reviret i løpet av overvåkingssesongen.

F1 med egne familiegrupper, i revirmarkerende par eller på vandring

I registreringsperioden ble det dokumentert ni eldre F1-ulver i den skandinaviske bestanden. Seks av disse var foreldredyr i familiegrupper med årssvalper (Tönsen, Vargavidderna, Hökensås, Mossjön og to i Brängen). To F1 ble registrert i revirmarkerende par (Viken og Florarna; Figur 5). Den niende eldre F1-ulven befant seg fortsatt i fødereviret Setten. Utover familiegruppene der F1-ulver ble identifisert i reviret i registreringsperioden, var det ytterligere to familiegrupper (Söderåsen og Siggefora), der en F1-ulv hadde ynglet våren 2024, men der F1-ulven ikke kunne gjenfinnes i påfølgende overvåkingssesong. Lederhannen i Söderåsen (F1 fra Setten) ble avlivet ved skadefelling i april 2024, mens lederhannen i Siggefora muligens fortsatt var i reviret ved starten av registreringssesongen, men ble erstattet av en ny hannulv i løpet av sesongen. Åtte ulike F1, hvorav én fra Setten, én fra Galven/Prästskogen og resterende seks fra Tiveden har således stått for sju av de 40 ynglingene som ble dokumentert i overvåkingsperioden.

Totalt ble det dokumentert 15 F1-avkom i live i Skandinavia i registreringsperioden, fordelt på ni eldre tidligere kjente F1 og seks nye F1, der alle seks ble påvist i Settenreviret.

De ni eldre F1 var avkom fra tre ulike finskrussiske ulver. Seks av dem etter Tiveden-tispa, en etter hannen i Galven/Prästskogen og to etter lederhannen i Setten. Tiveden-tispa og Galven-hannen finnes ikke lengre i bestanden. Mer informasjon om tidligere finsk-russiske ulver er gitt i neste kapittel 8.7 om ulvestammens genetiske utvikling, samt i tidligere overvåkingsrapporter.

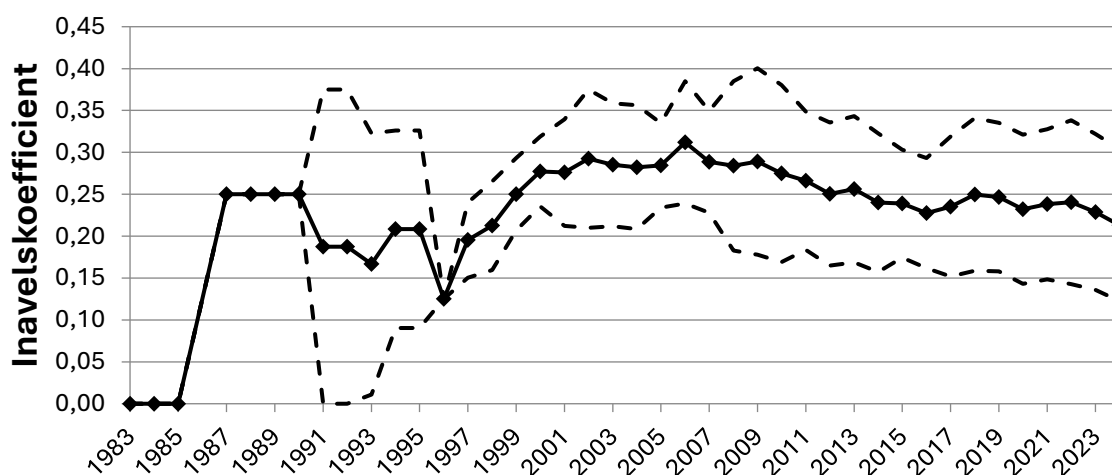
Figur 5. Familiegrupper (sirkel) og revirmarkerende par (trekant) av ulv i registreringsperioden, vinteren 2024-2025. I tillegg til immigranter (rød) viser figuren også familiegrupper og revirmarkerende par hvor én av foreldrene var en F1 og/eller inngår som et revirmarkerende dyr i reviret. Gul: F1 fra Tiveden. Oransje: F1 fra Prästkogen/Galven. Blå: F1 fra Setten.

8.7 Ulvestammens genetiske utvikling

Den skandinaviske ulvebestanden stammer fra sju innvandrede ulver fra den finsk-russiske bestanden. Det opprinnelige Nyskogaparet med tilhold på tvers av riksgrensen grunnla bestanden ved yngling i 1983. Deretter bidro fem nye innvandrere som grunnleggere (første reproduksjonsår gitt i parentes): Gilhov-hannen (1991), Kynna-hannen (2008), Galven/Prästskogen-hannen (2008), Tiveden-tispa (2013) og Setten-hannen (2021). Våren 2024 var første gang at et F1-avkom fra Setten fikk egne valper og dermed er denne registreringssesongen den første der Setten-hannen regnes som en av grunnleggerne til nåværende svensk-norske ulvestamme. Ytterligere tre andre finsk-russiske immigranter har fått valper, Tiveden-hannen (2013), Tunturi-hannen (2016) og Svartedalen-tispa (2016). Disse tre regnes ikke blant ulvestammens grunnleggere, da ingen av deres avkom har lyktes med å reproducere seg.

Etter 1983 har alle nye foreldrepar bortsett fra 11 (Nyskoga 1, Gillhov, Galven, Kynna 2, Prästskogen 1, Tiveden 1, Tiveden 2, Tunturi 1, Svartedalen 1, Setten 1 og Setten 2) i Skandinavia vært beslektet og dermed fått innavlede valper (Åkesson m.fl. 2024). Innavlskoeffisienten (F) måler andelen identiske gener (alleler) med felles opphav som et individ arver fra sine foreldre. Den varierer mellom 0 og 1 og er høyere jo mer beslektede foreldrene er. En innavlskoeffisient på 0,25 tilsvarer for eksempel avkom til et søskenpar, mens en innavlskoeffisient på 0,13 tilsvarer avkom til fetter og kusine. Blant familiegruppene i bestanden mellom 1996 og 2007 steg den gjennomsnittlige innavlskoeffisienten fra 0,13 til 0,30. Mellom 2008 og 2016 har innavlskoeffisienten avtatt, noe som i stor grad skyldes at de finsk-russiske immigrantene i Galven/Prästskogen og Kynna hadde stor suksess med å produsere F1-avkom som lyktes med å reproducere seg (Åkesson m.fl. 2024).

Den årlige utviklingen av bestandens innavlsnivå følges ved å kartlegge graden av innavl (innavlskoeffisienten) i familiegruppene som registreres den enkelte vinter. Graden av innavl er basert på slektskapet mellom det ulveparet som har gitt opphav til valper i revirets familiegruppe. For mer detaljert metodebeskrivelse, se Åkesson m.fl. (2024). I 2024 var den gjennomsnittlige innavlskoeffisienten blant avkom i familiegruppene $\bar{F} = 0,21 (\pm 0,09 \text{ standardavvik})$, som er lavere sammenlignet med foregående år 2023 ($\bar{F} = 0,23 \pm 0,09 \text{ standardavvik}$; Figur 6).

Figur 6. Gjennomsnittlig innavlskoeffisient (innavlsggrad) for skandinaviske familiegrupper av ulv for perioden 1983-2024. Stiplede linjer angir innavlskoeffisientens standardavvik, som er et mål på variasjonen i innavl de enkelte år.

8.8 Døde ulver

Hele reproduksjonssyklus 1. mai 2024 – 30. april 2025

Totalt 78 ulver ble dokumentert døde i Skandinavia i løpet av ulvenes reproduksjonssyklus 1. mai 2024 - 30. april 2025, hvorav 63 i Sverige og 15 i Norge (Vedlegg 3). Av de 63 i Sverige ble 25 ulver avlivet ved lisensjakt, 26 ved skadefelling/skyddsjakt, hvorav 16 i nødverge (§28 Jaktförordningen), sju ble trafikkdrept og fem døde av andre årsaker. Blant de 15 ulvene bekreftet døde i Norge ble fem felt under lisensjakt, sju ved skadefelling, to ved mistenkt ulovlig jakt og én ble trafikkdrept (Vedlegg 3).

Registreringsperioden 1. oktober 2024 – 31. mars 2025

Av de kjente 78 døde ulvene i Skandinavia ble 58 påvist døde i registreringsperioden 1. oktober 2024 - 31. mars 2025 (Vedlegg 3); 51 i Sverige og 7 i Norge. I Sverige ble 25 av dem skutt ved lisensjakt, 20 ved skadefelling/skyddsjakt, hvorav 11 i nødverge (§28 Jaktförordningen), tre ble trafikkdrept og tre døde av andre årsaker. Av de sju ulvene registrert døde i Norge i samme periode ble fem felt under lisensjakt og to ved ulovlig jakt (Vedlegg 3), som er under etterforskning av Økokrim (Wabakken m.fl. 2025).

17 av de 78 ulvene døde i forkant av registreringsperioden, 58 døde i løpet av registreringsperioden og tre døde i april måned, dvs. etter registreringsperioden.

Lisensjakt

Ved lisensjakten i Sverige ble det felt hele eller deler av fire helsvenske familiegrupper (Kesberget, Mjuggsjön, Tiveden og Klyftamon) og én ensam revirmarkerende tisper (Salungen). Ved lisensjakten i Norge ble to revirmarkerende par felt, hvorav et svensk-norskt (Fjornshöjden) og et helnorskt par (Risberget-Ulvåa) (Vedlegg 2 & 3).

I tillegg ble det ved norsk lisensjakt skutt én enkelt ulv utenfor kjente revir.

9 Diskusjon

Den skandinaviske ulvestammen har siden vinteren 2017-2018 utvidet utbredelsen og økt i antall sørover, spesielt i Sverige. Sør for Europavei E18, mellom Oslo-Karlstad-Örebro-Stockholm, ble det vinteren 2024-2025 dokumentert totalt 28 av Skandinavias 70 familiegrupper og revirmarkerende par. Dette tilsvarer omtrent det samme antall familiegrupper og par som det ca 20 år tidligere ble påvist i hele Skandinavia. Den gang ble det i registreringssesongen 2004-2005 funnet totalt 29 slike skandinaviske revir (Wabakken m.fl. 2005).

Sør i Sverige ble det våren 2021 for første gang på over 150 år født ulvevalper i Skånes og Jönköpings län. To år senere, i 2023, ble det født valper i et revir i grenseområdet mellom Kalmar og Kronobergs län, og våren 2024 ble det født valper i et revir i grenseområdet mellom Hallands og Kronobergs län. Blant län på fastlandet var det vinteren 2004-2005 kun Blekinge, Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län i Sverige som ikke var berørt av ulverevir med familiegrupper eller revirmarkerende par. Alle svenske län med unntak av Gotland vil likevel være berørt av vandringsulver.

I det midtre rovdyrforvaltningsområdet i Sverige har antall og utbredelsen av ulverevir i de seinere år vært variabel og dynamisk. For eksempel har antall ulverevir av flokker og par blitt mer enn halvert på tre år i Skandinavias tidligere ulverikeste län (Värmland), mens det betydelig mindre Örebro län nå var det länet som ble berørt av flest ulverevir sist vinter, 2024-2025. Dette illustrerer at geografiske og antallsmessige endringer kan skje raskt i den skandinaviske ulvestammen. Slike endringer kan skyldes flere forhold, f.eks. mellomårsvariasjoner i familiegrupper og revirmarkerende par. Andre viktige faktorer som kan påvirke ulvestammens utbredelse og utvikling er lisensjakt, ulovlig avliving, skadefelling, trafikk og sykdom.

I Norge har antall ulver blitt redusert i løpet av de tidligere fire sesongene, fra 83-86 til 58-60. Nedgangen har fortsatt til vinterens sesong, da antall ulver var 50-57 dyr. I rovviltforvaltningsregion 5 (Hedmark), som har hatt tilhold av flest ulver i Norge gjennom 46 år, var det som i fjor kun én ulveflokk (familiegruppe) med fullstendig tilhold i Hedmark etter at vinterens lisensjakt var avsluttet (Figur 2; Julussa).

Overvåkingssesongen 2024-2025 var preget av relativt dårlige snøforhold over store deler av Skandinavia. Men bestandskartleggingen av ulv i Skandinavia bruker også metoder som er tilpasset barmark. Bruk av viltkamera og DNA-analyser av ulveekskremitter samlet inn for eksempel på skogsbilveier og stier i kombinasjon med oppfølging av meldinger og fotodokumentasjon fra publikum, samt noe radiomerking av ulv (primært av forskningsprosjektet SKANDULV), muliggjør en forsvarlig overvåking også på barmark.

Ynglinger av ulv som blir dokumentert i registreringsperioden brukes som grunnlag for årlige beregninger av antall ulver både for totalbestanden i Skandinavia og for svensk delbestand. Valpekull som blir påvist på våren eller sommerstid, men som deretter ikke kan dokumenteres i registreringsperioden 1. oktober – 31. mars skal ifølge felles svensk-norske intrukser nevnes separat, men ikke inngå i de årlige beregningene av bestandsstørrelse. Registreringsdata fra de siste årene viser at forholdstallet mellom antall familiegrupper og antall ynglinger er nær 1, noe som betyr at det i de fleste familiegrupper finnes årsvalper. Likevel er det hvert år et fåtall familiegrupper som kun har fjorårsvalper eller eldre avkom. I vinter fantes en slik (Vedlegg 2; Østmarka). Dessuten forekommer det av og til ynglinger i revir der det påfølgende vinter ikke kan påvises noen familiegruppe, d.v.s. revir der kun årsvalper eller en voksen med en valp blir dokumentert. I registreringssesongen 2024-2025 gjaldt dette ett revir (Vedlegg 2; Gråberget).

Metodene som brukes til å beregne bestandsstørrelse, gir et anslag på vinterens antall individer i ulvebestanden, og inkluderer ikke-stasjonære streifdyr og andre stasjonære ulver i tillegg til familiegrupper og par. Oppgitte tall gjelder således beregnet bestandsstørrelse for *hele*

registreringsperioden. Ulver som har dødd i samme periode er med andre ord ikke fratrasket bestandstallene.

I Figur 4 vises utviklingen av antall dokumenterte familiegrupper og revirmarkerende ulvepar fra og med 1998. Tallene i figuren er ajourført med familiegrupper og par som har blitt dokumentert i ettertid (Vedlegg 5). I den seinere tid er det ved hjelp av DNA-analyser og registreringer i felt blitt påvist revir i etterkant som ikke ble dokumentert i den aktuelle registreringsperioden. Det gjelder særlig ekstra revirmarkerende par som ikke ble tilstrekkelig dokumentert i registreringsperioden. De siste 10 sesongene har det vært gjennomsnittlig 2,7 par pr. sesong som har blitt påvist i ettertid i Skandinavia. Dette skjer primært ved at en ny familiegruppe blir påvist påfølgende vinter, noe som betyr at foreldrepåret i flokken i det minste må ha vært tilstede under paringstiden i februar/mars vinteren før (Åkesson m.fl. 2022). For mange av disse tilfellene fantes indikasjoner i den aktuelle registreringsperioden, men datamengden var utilstrekkelig til at paret kunne skilles fra andre ulvepar eller at sosial status kunne klassifiseres med sikkerhet. Uten snø er det vanskelig å dokumentere nyetablerte par i mars måned, noe som gjør at udokumenterte par kan forventes spesielt i områder med lite snø på slutten av registreringsperioden. Før snøen kommer i første del av registreringsperioden på høsten kan det også være vanskelig hvis eksisterende par (og familiegrupper) forsvinner før tilstrekkelig datamengde kan samles inn for dokumentasjon etter gjeldende kriterier.

I løpet av de siste 10 sesongene er fire familiegrupper påvist i ettertid (0,4 pr år i snitt), der status i alle fire revir ble endret fra revirmarkerende par til familiegruppe (Vedlegg 5). Familiegrupper i disse revirene ble i alle tilfeller bekreftet ved seinere DNA-analyser av avkom.

10 Referanser

- Bischof, R., Milleret, C., Dupont, P., Chipperfield, J., Tourani, M., Ordiz, A., de Valpine, P., Turek, D., Royle, J. A., Gimenez, O., Flagstad, Ø., Åkesson, M., Svensson, L., Brøseth, H., and Kindberg, J. (2020). Estimating and forecasting spatial population dynamics of apex predators using transnational genetic monitoring. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 117(48): 30531–30538.
- Liberg, O., Andrén, H., Pedersen, H.P., Sand, H., Sejberg, D., Wabakken, P., Åkesson, M. & Bensch, S. 2005. Severe inbreeding depression in a wild wolf (*Canis lupus*) population. *Biology Letters* 1: 17-20.
- Milleret, C., Dupont, P., Semper-Pascual, A., Brøseth, H., Flagstad, Ø., Kindberg, J., Svensson, L., and Bischof, R., 2025. Estimates of wolf density, abundance, and population dynamics in Sweden and Norway, 2015–2025 - MINA fagrapport 103. 37 pp.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2014. Varg: Instruktioner för fastställande av familjegrupp, revirmarkerande par och föryrnging. www.rovdata.no.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2014. Varg: Gruppering och särskiljning av observationer och revir. www.rovdata.no.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2014. Varg: Barmarksinventering. www.rovdata.no.
- Naturvårdsverkets författningssamling. Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn. NFS 2007:10 Konsoliderad.
- Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Cardoso Palacios, C., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2021. Inventering av varg vintern 2020-2021. Bestandsovervakning av ulv vintern 2020-2021. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2021. 55 s.
- Wabakken, P., Aronson, Å., Strømseth, T.H., Sand, H. & Kojola, I. 2005. Ulv i Skandinavia: Statusrapport for vinteren 2004-2005. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Vilt- og fiskeriforskningen, Oulu. Høgskolen i Hedmark. Oppdragsrapport 6. 47 s.
- Wabakken, P., Maartmann, E. & Nordli, K. 2025. Ulv i Norge pr. 31. mars 2025. Konklusjoner for vinteren 2024-2025. Høgskolen i Innlandet, Rapp. 4. 8 s.
- Wabakken, P., Sand, H., Liberg, O. & Bjärvall, A. 2001. The recovery, distribution and population dynamics of wolves on the Scandinavian Peninsula, 1978-98. *Canadian Journal of Zoology* 79: 710-725.
- Wabakken, P., Svensson, L., Kojola, I., Maartmann, E., Strømseth, T.H., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2014. Ulv i Skandinavia og Finland. Sluttrapport for bestandsovervakning av ulv vintern 2013-2014. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Rovdata, SKANDULV, Vilt- og fiskeriforskningen Oulu. Høgskolen i Hedmark Oppdragsrapport 11. 40 s.
- Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2020. Bestandsovervakning av ulv vintern 2019-2020. Inventering av varg vintern 2019-2020. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2020. 55 s

- Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Flagstad, Ø., Danielsson, A., Cardoso Palacios, C. & Åkesson, M. 2024. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2023-2024. Inventering av varg vinteren 2023-2024. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien. SLU Viltskadecenter, Høgskolen i Innlandet, Rovdata 1-2024. 61s.
- Åkesson M, Danielsson A, Flagstad Ø, och Svensson L. 2024. Sammanställning av släktträdet över den skandinaviska vargpopulationen fram till 2023. Rapport på uppdrag av Naturvårdsverket. SLU Viltskadecenter 2024-3. 24 s.
- Åkesson, M., Svensson, L., Flagstad, Ø., Wabakken, P. & Frank, J. 2022. Wolf monitoring in Scandinavia: evaluating counts of packs and reproduction events. *Journal of Wildlife Management*. DOI: 10.1002/jwmg.22206.
- Åkesson, M., Liberg, O., Sand, H., Wabakken, P., Bensch, S. & Flagstad Ø. 2016. Genetic rescue in a severely inbred wolf population. *Molecular Ecology*, 25, 4745-4756.

11 BILAGOR/VEDLEGG

11.1 Bilaga-Vedlegg 1. Antal vargrevir per län och fylke i Skandinavien

1 okt – 31 mars 2024-2025. Tabellen visar hur många vargrevir med familjegrupper eller revirmarkerande par som enskilda län eller fylken berörs av samt summan för varje län och fylke efter fördelning av revir belägna över riks-, läns- och fylkesgränser. Antal vargrevir är bruttotal för hela vinterperioden utan att licensjakt, skadefelling/skyddsjakt eller annan dödlighet har dragits ifrån.

	Familjegrupper 1				Revirmarkerande par 2				Summa 1+2		Föryngringar
Län / Fylke	Endast inom länet	Delas med andra län/land	Länet berörs av	Fördelat antal ¹	Endast inom länet	Delas med andra län/land	Länet berörs av	Fördelat antal ¹	Summa berörs av	Summa fördelat antal ¹	Summa fördelat antal ¹
Mellersta förvaltningsområdet MFO											
Örebro	3	5	8	5,33	5	5	10	7,5	18	12,83	5,33
Västmanland	3	5	8	5,08	1	2	3	2	11	7,08	5,08
Värmland	2	4	6	4	3	3	6	4,5	12	8,5	4,5
Gävleborg	1	5	6	3,25	2	1	3	2,5	9	5,75	3,25
Dalarna	1	5	6	3,08	-	1	1	0,5	7	3,58	3,08
Västra Götaland	2	2	4	3	2	-	2	2	6	5	3
Uppsala	-	2	2	0,75	2	-	2	2	4	2,75	0,75
Stockholm	-	-	-	-	-	1	1	0,5	1	0,5	-
Summa MFO				24,5				21,5		46	25
Norra förvaltningsområdet NFO											
Västernorrland	-	1	1	0,5	-	1	1	0,5	2	1	0,5
Summa NFO				0,5				0,5		1	0,5
Södra förvaltningsområdet SFO											
Södermanland	3	-	3	3	2	2	4	3	7	6	3
Jönköping	1	2	3	2	1	-	1	1	4	3	2
Skåne	2	-	2	2	1	-	1	1	3	3	2
Östergötland	1	-	1	1	-	1	1	0,5	2	1,5	1
Kronoberg	-	2	2	1	-	-	-	-	2	1	1
Kalmar	-	1	1	0,5	-	-	-	-	1	0,5	0,5
Halland	-	1	1	0,5	-	-	-	-	1	0,5	0,5
Summa SFO				10				5,5		15,5	10
Totalt Sverige				35,0				27,5		62,5	35,5
Norsk ulvesone											
Innlandet	2	3	5	3,5	2	-	2	2	7	5,5	4
Akershus	-	2	2	1	-	1	1	0,5	3	1,5	0,5
Østfold	-	1	1	0,5	-	-	-	-	1	0,5	-
Summa ulvesone				5				2,5		7,5	4,5
Totalt Norge				5				2,5		7,5	4,5
Totalt Skandinavien				40				30		70	40

¹Fördelat antal revir: Revir som är dokumenterade över riksgränsen fördelas med 0,5 till Sverige respektive Norge. Inom varje land är ett revir fördelat med hälften, en tredjedel eller en fjärdedel beroende på hur många län eller fylken som berörs av respektive revir.

11.2 Bilaga-Vedlegg 2. Vargrevir i Skandinavien

Social status, läns- och fylkestillhörighet, föryrnging och antal vargar (Norge) i de enskilda vargreviren i Skandinavien (Figur 2 och Bilaga 6) under inventeringsperioden 1 oktober 2024 – 31 mars 2025.

Nr i fig 2 & Bilaga 6	Social status	Revir	Län/fylke	Land	Föryrnging 2024	Antal individer ¹		Nytt par ²
						Min	Max	
1	Familiegruppe	Julussa	Innlandet	N	Ja	9	9	
2	Familiegruppe	Disenå	Innlandet	N	Ja	4	6	
3	Familiegruppe	Setten	Akershus/Innlandet	N	Ja	9	9	
4	Familiegruppe	Østmarka	Akershus/Østfold	N	Nei	3	3	
5	Familiegruppe	Kynna	Innlandet/Värmland	N/S	Ja	8	8	
6	Familiegruppe	Kymmen	Värmland/Innlandet	S/N	Ja	4	4	
7	Familiegrupp	Stagelåsen	Gävleborg/Västernorrland	S	Ja			
8	Familiegrupp	Loberget	Dalarna/Gävleborg	S	Ja			
9	Familiegrupp	Tönsen	Gävleborg	S	Ja			
10	Familiegrupp	Vitaspen	Gävleborg/Dalarna	S	Ja			
11	Familiegrupp	Tansen	Dalarna	S	Ja			
12	Familiegrupp	Vargmossen	Dalarna/Västmanland	S	Ja			
13	Familiegrupp	Tinäset	Västmanland/Dal./Upps./Gävleborg	S	Ja			
14	Familiegrupp	Siggefora	Uppsala/Gävleborg	S	Ja			
15	Familiegrupp	Snösjön	Dalarna /Västmanland/Örebro	S	Ja			
16	Familiegrupp	Forshyttan	Värmland	S	Ja			
17	Familiegrupp	Hälleskogsbrännan	Västmanland	S	Ja			
18	Familiegrupp	Rombohöjden	Örebro	S	Ja			
19	Familiegrupp	Kesberget	Västmanland	S	Ja			
20	Familiegrupp	Björnhöjden	Värmland	S	Ja			
21	Familiegrupp	Mjuggsjön	Örebro/Västmanland	S	Ja			
22	Familiegrupp	Venabäcken	Västmanland	S	Ja			
23	Familiegrupp	Billingbo	Västmanland/Örebro	S	Ja			
24	Familiegrupp	Skarpen	Örebro/Värmland	S	Ja			
25	Familiegrupp	Lillsjöbäcken	Örebro	S	Ja			
26	Familiegrupp	Axsjön	Södermanland	S	Ja			
27	Familiegrupp	Ulva	Södermanland	S	Ja			
28	Familiegrupp	Vargavidderna	Örebro/Värmland	S	Ja			
29	Familiegrupp	Ösjö	Södermanland	S	Ja			
30	Familiegrupp	Tiveden	Örebro	S	Ja			
31	Familiegrupp	Hjortemossen	Västra Götaland	S	Ja			
32	Familiegrupp	Långbogen	Östergötland	S	Ja			
33	Familiegrupp	Klyftamon	Västra Götaland	S	Ja			
34	Familiegrupp	Hökensås	V. Götaland/Jönköping	S	Ja			
35	Familiegrupp	Brängen	V.Götaland/Jönköping	S	Ja			
36	Familiegrupp	Mossjön	Jönköping	S	Ja			
37	Familiegrupp	Kosta	Kalmar/Kronoberg	S	Ja			
38	Familiegrupp	Rammen	Halland/Kronoberg	S	Ja			
39	Familiegrupp	Svalemossen	Skåne	S	Ja			
40	Familiegrupp	Söderåsen	Skåne	S	Ja			

1. I de svenska målen ingår inte att räkna antal individer per revir. Ett revirmarkerande par är likvärd två vargar.

2. Nytt par = Båda de revirmarkerande vargarna är nya individer.

11.2 Bilaga-Vedlegg 2. (forts)

Nr i fig 2 & Bilaga 6	Social status	Revir	Län/Fylke	Land	Föryngring 2024	Antal individer ¹		Nytt par ²
						Min	Max	
41	Revirmarkerande par	Risberget-Ulvåa	Innlandet	N	Nei	2	2	
42	Revirmarkerande par	Mangen	Innlandet	N	?	2	2	
43	Revirmarkerande par	Fjornshöjden	Akershus/Värmland	N/S	Nei	2	2	Ja
44	Revirmarkerande par	Ulvsjön	Gävleborg/Västernorrland	S	Nei	2	2	Ja
45	Revirmarkerande par	Räken	Gävleborg	S	Nei	2	2	Ja
46	Revirmarkerande par	Nyängsberget	Gävleborg	S	Nei	2	2	Ja
47	Revirmarkerande par	Florarna	Uppsala	S	Nei	2	2	
48	Revirmarkerande par	Ingsjön	Uppsala	S	Nei	2	2	
49	Revirmarkerande par	Bredmossen	Västmanland/Dalarna	S	Nei	2	2	Ja
50	Revirmarkerande par	Myggsjön	Västmanland	S	Nei	2	2	Ja
51	Revirmarkerande par	Bastkullen	Värmland	S	Nei	2	2	Ja
52	Revirmarkerande par	Passboberget	Örebro/Västmanland	S	Nei	2	2	Ja
53	Revirmarkerande par	Glaskogen	Värmland	S	Nei	2	2	Ja
54	Revirmarkerande par	Forshaga	Värmland	S	Nei	2	2	?
55	Revirmarkerande par	Gällsjöhöjden	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
56	Revirmarkerande par	Villingsberg	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
57	Revirmarkerande par	Tysslingen	Örebro	S	Nei	2	2	
58	Revirmarkerande par	Örvaremossen	Örebro/Värmland	S	Nei	2	2	
59	Revirmarkerande par	Uppsjön	Örebro/Värmland	S	Nei	2	2	
60	Revirmarkerande par	Svartsjön	Södermanland	S	Nei	2	2	
61	Revirmarkerande par	Sjunda	Stockholm/Södermanland	S	Nei	2	2	
62	Revirmarkerande par	Kilsmo	Örebro/Södermanland	S	Nei	2	2	Ja
63	Revirmarkerande par	Köttsjön	Södermanland	S	Nei	2	2	
64	Revirmarkerande par	Mariedamm	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
65	Revirmarkerande par	Tiveden 6	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
66	Revirmarkerande par	Fågelmossen	Östergötland/Örebro	S	Nei	2	2	
67	Revirmarkerande par	Viken	Västra Götaland	S	Nei	2	2	
68	Revirmarkerande par	Madsjön	Västra Götaland	S	Nei	2	2	Ja
69	Revirmarkerande par	Bergaskogen	Jönköping	S	Nej	2	2	Ja
70	Revirmarkerande par	Grims myr	Skåne	S	Nej	2	2	Ja
71	Övrig stationär	Gråberget	Innlandet/Värmland	N/S	Ja	2	2	

1. I de svenska målen ingår inte att räkna antal individer per revir. Ett revirmarkerande par är likvärd två vargar.

2. Nytt par = Båda de revirmarkerande vargarna är nya individer.

11.3 Bilaga-Vedlegg 3. Döda vargar i Skandinavien

Dödsdatum, plats, kön och dödsorsak för vargar i Skandinavien som dött under perioden 1 maj 2024 – 30 april 2025. Revirtillhörighet: Dödsplats är jämförd med vargrevir från inventeringen 2024-2025.

Nr	Datum	Plats	Fylke/Län	Land	Kön	Revirtillhörighet	Dödsorsak	Kommentar
1	08.05.2024	Stora Ekhyttan	V. Götaland	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
2	03.06.2024	Sellnas	Dalarna	S	M	Nej	Trafik - järnväg	
3	21.06.2024	Ebru SØ	Innlandet	N	M	Nei	Skadefelling	Sau
4	22.06.2024	Rumpberget	Gävleborg	S	F	Tönsen?	Skyddsjakt	
5	03.07.2024	Harestua N	Akershus	N	M	Nei	Skadefelling	Sau
6	06.07.2024	Svullrya S	Innlandet	N	F	Nei	Skadefelling	Sau
7	11.07.2024	Stadra	Örebro	S	F	Lillsjöbacken	Trafik - väg	Årsvalp
8	26.07.2024	Rågstad	Västra Götaland	S	F	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
9	14.08.2024	Tvårdalen	Värmland	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
10	16.08.2024	Skutskär	Uppsala	S	M	Nej	Trafik - järnväg	
11	17.08.2024		Värmland	S	F	Nej	Okänd	
12	19.08.2024	Tverrvola	Trøndelag	N	F	Nei	Skadefelling	Sau
13	31.08.2024	Hemsætra	Innlandet	N	F	Gråberget	Påkjørsel bil	Årsvalp
14	01.09.2024	Ö Ryd	Östergötland	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
15	01.09.2024	Ö Ryd	Östergötland	S	F	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
16	20.09.2024	Flesberg	Buskerud	N	F	Nei	Skadefelling	Sau
17	27.09.2024	Halmrast	Innlandet	N	M	Nei	Skadefelling	Sau
18	10.10.2024	Viksberg	Dalarna	S	M	Snösjön	Skyddsjakt §28 ¹	Revirmarkerande hane
19	10.10.2024	Viksberg	Dalarna	S	M	Snösjön	Skyddsjakt §28 ¹	
20	27.10.2024	Ö Malmköping	Södermanland	S	F	Ösjö	Skyddsjakt	Revirmarkerande tik
21	30.10.2024	Höör	Skåne	S	M	Nej	Trafik - järnväg	
22	09.11.2024	N Eklången	Södermanland	S	M	Nej	Okänd	
23	10.11.2024	Grängen	Dalarna	S	F	Järsjön?	Skyddsjakt	
24	22.11.2024	Lomsjon	Gävleborg	S	M	Nej	Skyddsjakt	
25	23.11.2024	Fåleberg	Västra Götaland	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
26	26.11.2024	Källberget	Jämtland	S	M	Nej	Skyddsjakt	
27	27.11.2024	Mörtsjön	Västerbotten	S	M	Nej	Skyddsjakt	
28	30.11.2024	Paurankijänkka	Norrbottnen	S	M	Nej	Skyddsjakt	Finsk-rysk varg
29	07.12.2024	Seglingsberg	Västmanland	S	F	Kesberget?	Skyddsjakt §28 ¹	
30	08.12.2024	Vitamossen norr	Västra Götaland	S	F	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
31	15.12.2024	SO Sidskogen	Gävleborg	S	Okänt	Nej	Annan	Dödad av annat djur
32	20.12.2024	Magleröd	Skåne	S	F	Söderåsen	Skyddsjakt §28 ¹	Årsvalp
33	26.12.2024	Tönnersjö	Halland	S	M	Rammen	Skyddsjakt §28 ¹	Årsvalp
34	26.12.2024	Tönnersjö	Halland	S	F	Rammen (?)	Skyddsjakt §28 ¹	Sannolikt ny rm tik.
35	28.12.2024	Ristijärvi	Norrbottnen	S	M	Nej	Skyddsjakt	Finsk-rysk varg
36	29.12.2024	Oxmyran	Västerbotten	S	M	Nej	Skyddsjakt	
37	02.01.2025	Evenstadkjølen	Innlandet	N	M	Nei	Lisensfelling	
38	02.01.2025	Blacken	Västra Götaland	S	F	Klyftamon	Licensjakt	Årsvalp
39	02.01.2025	St. Karingaberget	Västra Götaland	S	F	Klyftamon	Licensjakt	Årsvalp
40	02.01.2025	Stenkärsmossen	Örebro	S	M	Mjuggsjön	Licensjakt	Avkomma

¹Skyddsjakt på enskilda initiativ enligt §28 Jaktförordningen (1987:905).

11.3 Bilaga-Vedlegg 3. (forts)

Nr	Dato	Sted	Fylke/Län	Land	Kjønn	Revirtilhørighet	Dødsårsak	Kommentar
41	02.01.2025	Döberg	Örebro	S	M	Tiveden	Licensjakt	Revirmarkerande hane
42	02.01.2025	Myggdalen	Örebro	S	F	Tiveden	Licensjakt	Årsvalp
43	02.01.2025	NV Svinnersta	Örebro	S	F	Tiveden	Licensjakt	Revirmarkerande tik
44	02.01.2025	Stjärnvik	Västmanland	S	F	Kesberget	Licensjakt	Årsvalp
45	02.01.2025	Långjohanstorp	Värmland	S	F	Salungen	Licensjakt	Revirmarkerande tik
46	02.01.2025	Gäddtjärn	Västmanland	S	M	Kesberget	Licensjakt	Årsvalp
47	02.01.2025	Stenbjörnshöjden	Västmanland	S	M	Kesberget	Licensjakt	Revirmarkerande hane
48	03.01.2025	Örnossen	Örebro	S	M	Mjuggsjön	Licensjakt	Avkomma
49	03.01.2025	Österflena	Västmanland	S	F	Kesberget	Licensjakt	Revirmarkerande tik
50	04.01.2025	Myggdalen	Örebro	S	M	Tiveden	Licensjakt	Årsvalp
51	04.01.2025	Skogslund	Västra Götaland	S	F	Klyftamon	Licensjakt	Årsvalp
52	04.01.2025	Myggdalen	Örebro	S	M	Tiveden	Licensjakt	Årsvalp
53	05.01.2025	Flarkamossarna	Västra Götaland	S	M	Klyftamon	Licensjakt	Äldre avkomma
54	05.01.2025	Stockholmsbråten	Västra Götaland	S	M	Klyftamon	Licensjakt	Revirmarkerande hane
55	05.01.2025	V Vristulven	Västra Götaland	S	F	Klyftamon	Licensjakt	Äldre avkomma
56	06.01.2025	Svinnerstavägen	Örebro	S	F	Tiveden	Licensjakt	Årsvalp
57	07.01.2025	NO Västanhed	Västmanland	S	F	Kesberget	Licensjakt	Avkomma
58	08.01.2025	N Naddebo	Västmanland	S	M	Kesberget	Licensjakt	Årsvalp
59	08.01.2025	Hökasjön	Örebro	S	M	Mjuggsjön	Licensjakt	Avkomma
60	10.01.2025	Lassemajavägen	Örebro	S	F	Mjuggsjön	Licensjakt	Årsvalp
61	12.01.2025	Övrasjön	Örebro	S	F	Mjuggsjön	Licensjakt	Revirmarkerande tik
62	12.01.2025	Blåsåsarna	Örebro	S	M	Mjuggsjön	Licensjakt	Revirmarkerande hane
63	17.01.2025	N Skinnskatteberg	Västmanland	S	M	Snösjön	Annan	Avlivad av djurskyddskäl
64	18.01.2025	N Tämnaaren	Uppsala	S	M	Ingsjön	Skyddsjakt §28 ¹	Revirmarkerande hane kraftigt skabbangripen
65	19.01.2025	Stockared	Västra Götaland	S	F	Brängen	Skyddsjakt §28 ¹	Årsvalp
66	21.01.2025	Kynnsjøen S	Innlandet	N	M	Risberget-Ulvåa	Lisensfelling	Revirmarkerende hann
67	22.01.2025	Kynnsjøen N	Innlandet	N	F	Risberget-Ulvåa	Lisensfelling	Revirmarkerende tispe
68	24.01.2025	Hämalampi	Jämtland	S	M	Nej	Skyddsjakt	
69	29.01.2025		Östergötland	S	F	Långbogen	Skyddsjakt §28 ¹	Revirmarkerande tik
70	04.02.2025	Ertevang	Akershus	N	F	Fjornshöjden	Lisensfelling	Revirmarkerende tispe
71	04.02.2025	Ertevang	Akershus	N	M	Fjornshöjden	Lisensfelling	Revirmarkerende hann
72	19.02.2025	Björklinge	Uppsala	S	M	Nej	Trafik - väg	
73	08.03.2025	Nöbbelev	Skåne	S	F	Nej	Trafik - väg	Årsvalp
74	23.04.2025	Elverum V	Innlandet	N	F	Nei	Skadefelling	
75	01.2025	Eidskog	Innlandet	N	-	-	Illegal jakt ²	
76	01.2025	Eidskog	Innlandet	N	-	-	Illegal jakt ²	
77	10.04.2025	Munkfors	Värmland	S	M	-	Okänd	
78	24.04.2025	Kristinehamn	Värmland	S	F	-	Trafik- väg	

¹Skyddsjakt på enskilds initiativ enligt §28 Jaktförordningen (1987:905).

²Etterforskes av Økokrim som illegal jakt.

11.4 Bilaga-Vedlegg 4. Genetisk översikt

Endast revirhävande individer identifierade från DNA vintern 2024-2025 är med i översikten.

Förklaring: G, M och V nummer är olika serienummer. Exempel: G62-20; 62 är löpnummer och 20 är första året (2020) som vargen blev genetiskt identifierad. M22-05, detta är en nummerserie för forskningens GPS-märkta vargar, 22 står för år och 05 är ett löpnummer. V360; här är 360 löpnummer (oavhängigt av år). Varje individ som är genetiskt identifierad har således en unik sifferkombination.

Talet efter födelseåret visar vilket vargpar som individen härstammar från. Om en av vargarna i paret blir utbytt får födelseåret nytt nummer. Rm = revirmarkerande individ.

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelseår	Finsk-rysk Immigrant eller F1	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
1	Julussa	Tispe	G191-21	V1082	Björnås 4		Nei		
1	Julussa	Hann	G105-22	V1042	Ulvåa 1		Nei		M22-05
2	Disenå	Tispe	G102-24	V1176	Mangen 6				Nytt revir
2	Disenå	Hann	G124-22	V1173	Gimmen 5				Nytt revir
3	Setten	Tispe	G120-21	V953	Boksjø 2		Nei		
3	Setten	Hann	G187-19	V862	Finsk-russisk	Immigrant	Nei		M20-01
4	Østmarka	Tispe	G152-15	V572	Østmarka 2		Nei		
4	Østmarka	Hann	G201-21	V973	Björnås 4		Nei		
5	Kynna	Tispe	G33-21	V926	Varåa 2		Nei		
5	Kynna	Hann	G211-19	V957	Andån 1		Nei		M23-01
6	Kymmen	Tispe	G23-23	V1166	Salungen 1		Nei		
6	Kymmen	Hann	G12-19 / G89-24	V1020/ V1159	Björnås 4 / Kynna 6		Nei/Ja		
7	Stagelåsen	Tik	G96-19		Krokvattnet 1		Nej		M23-02
7	Stagelåsen	Hane	G68-17		Korsån 5		Nej		M23-05
8	Loberget	Tik	G237-21		Loberget 1		Nej		
8	Loberget	Hane	G198-22	V1110	Kymmen 2		Nej		
9	Tönsen	Tik	G51-16		Prästskogen 3	F1	Nej		
9	Tönsen	Hane	G315-17		Ryssjön 1		Nej		
10	Vitaspen	Tik	G141-21		Gimmen 5		Nej		
10	Vitaspen	Hane	G148-22		Viken 1		Nej		
11	Tansen	Tik	G43-23		Låsen 1		Nej		
11	Tansen	Hane	G134-22		Viken 2		Nej		
12	Vargmossen	Tik	G197-19		Gåsmyn 2		Nej		
12	Vargmossen	Hane	G183-21		Järsjön 1		Nej		
13	Tinäset	Tik	G41-21	V935	Boksjø 2		Nej		
13	Tinäset	Hane	G66-22		Siggefora 1		Nej		
14	Siggefora	Tik	G14-23		Siggefora 1		Nej		
14	Siggefora	Hane	G165-17 / G23-24		Tiveden 2 / Siggefora 2	F1/ -	Nej /Ja		
15	Snösjön	Tik	G173-21		Snösjön 4		Nej		
15	Snösjön	Hane	G160-21 / G169-23		Haraldsjön 1 / Venabäcken 2		Nei/Ja	Ja/ Nej	G160-21 §28
16	Forshyttan	Tik							Finns ej?
16	Forshyttan	Hane	G91-21		Fräkensjön 1		Nej		
17	Hälleskogsbrännan	Tik	G165-21		Tönsen 1		Nej		
17	Hälleskogsbrännan	Hane	G2-22		Gåsmyn 2		Nej		
18	Rombohöjden	Tik	G39-25?		Rombohöjden 8		Ja?		Möjlig tik
18	Rombohöjden	Hane	G46-21	V944	Hornmoen 1		Nej		

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt (forts.)

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelse-revir	Finsk-rysk Immigrant eller F1	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
19	Kesberget	Tik	G64-17		Färna 2		Nej	Ja	Licensjakt
19	Kesberget	Hane	G89-16		Vimyren 1		Nej	Ja	Licensjakt
20	Björnhöjden	Tik	G17-24		Forshyttan 2		Nej		
20	Björnhöjden	Hane	G138-23?		Gimmen 5				Ej efter 1 okt.
21	Mjuggsjön	Tik	G35-20		Haraldsjön 1b		Nej	Ja	Licensjakt
21	Mjuggsjön	Hane	G2-20		Vidaln 2		Nej	Ja	Licensjakt
22	Venabäcken	Tik	G69-24		Kesberget 1		Ja		
22	Venabäcken	Hane	G130-22		Tönsen 1		Nej		
23	Billingbo	Tik	G22-22		Aspafallet 3		Nej		
23	Billingbo	Hane	G26-23		Bergaskogen 1		Nej		
24	Skarpen	Tik	G228-22		Rombohöjden 5		Nej		
24	Skarpen	Hane	G92-20		Grytingen 1		Nej		
25	Lillsjöbäcken	Tik	G210-22		Tönsen 1		Nej		
25	Lillsjöbäcken	Hane	G125-17	V670	Osdalen 4		Nej		
26	Axsjön	Tik	G106-21		Ärla 2		Nej		
26	Axsjön	Hane	G174-22		Vargavidderna 1		Nej		
27	Ulva	Tik	G118-21		Ärla 2		Nej		
27	Ulva	Hane	G239-19		Ärla 2		Nej		
28	Vargavidderna	Tik	G3-19		Tiveden 2	F1	Nej		
28	Vargavidderna	Hane	G243-21		Vargavidderna 1		Nej		
29	Ösjö	Tik	G111-21		Sjunda 4		Nej	Ja	Skyddsjakt
29	Ösjö	Hane							Finns ej?
30	Tiveden 5	Tik	G37-23		Tiveden 4		Nej	Ja	Licensjakt
30	Tiveden 5	Hane	G46-24		Viken 1		Nej	Ja	Licensjakt
31	Hjortemossen	Tik	G135-23		Vargavidderna 1		Nej		
31	Hjortemossen	Hane	G55-21		Vargavidderna 1		Nej		
32	Långbogen	Tik	G7-20		Långbogen 1		Nej	Ja	§28
32	Långbogen	Hane	G159-17		Rombohöjden 2		Nej		
33	Klyftamon	Tik	G115-21		Sjunda 4		Nej		
33	Klyftamon	Hane	G49-23		Vargavidderna 1		Nej	Ja	Licensjakt
34	Hökensås	Tik	G38-20		Tiveden 2	F1	Nej		
34	Hökensås	Hane	G171-23		Viken 1		Nej		
35	Brängen	Tik	G15-18		Tiveden 2	F1	Nej		
35	Brängen	Hane	G234-17		Tiveden 2	F1	Nej		
36	Mossjön	Tik	G188-22		Viken 1		Nej		
36	Mossjön	Hane	G266-17		Tiveden 2	F1	Nej		
37	Kosta	Tik	G113-20		Långbogen 1		Nej		
37	Kosta	Hane	G100-15	V591	Gimmen 3		Nej		
38	Rammen	Tik	G57-24		Sjunda 4		Ja	§28	Sannolikt ny tik
38	Rammen	Hane	G69-22		Siggefora 1		Nej		
39	Svalemosse	Tik	G101-19		Långbogen 1		Nej		
39	Svalemosse	Hane							Finns ej?
40	Söderåsen	Tik	G114-20		Långbogen 1		Nej		
40	Söderåsen	Hane	?						Finns ej?

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt (forts.)

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelserevir	Finsk-rysk Immigrant eller F1	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
41	Risberget-Ulvåa	Tispe	G89-23	V1106	Kynna 6		Nei		Lisensjakt
41	Risberget-Ulvåa	Hann	G70-23	V1156	Ruskåsen 3		Nei		Lisensjakt
42	Mangen	Tispe	G63-25	V1211	Mangen 6		Ja		
42	Mangen	Hann	G124-17	V669	Borgvik 1		Nei		
43	Fjornshöjden	Tispe	G47-24	V1178	Fjornshöjden 1		Ja	Ja	Lisensjakt
43	Fjornshöjden	Hane	G182-23	V1158	Fjornshöjden 1		Ja	Ja	Lisensjakt
44	Ulvsjön	Tik	G146-22		Stagelåsen 1				Nytt revir
44	Ulvsjön	Hane	G141-24		Lomsjön 2				Nytt revir
45	Råken	Tik	G128-23		Tönsen 1				Nytt revir
45	Råken	Hane	G145-24		Siggefora 2				Nytt revir
46	Nyängsberget	Tik	G25-24		Balungen1				Nytt revir
46	Nyängsberget	Hane	G78-24	V1141	Östmarka 6				Nytt revir
47	Florarna	Tik	G67-16		Sandsjön 3		Nej		
47	Florarna	Hane	G76-23	V1085	Setten 2	F1	Nej		
48	Ingsjön	Tik	G26-24		Siggefora 1		Nej		
48	Ingsjön	Hane	G62-24 / G51-25		Siggefora 2 / Venabäcken 3		Nej/Ja	Ja/ -	G62-24 skabb
49	Bredmossen	Tik	G227-21		Gåsmyren 2				Nytt revir
49	Bredmossen	Hane	G185-23		Järsjön 2				Nytt revir
50	Myggsjön	Tik	G137-23		Järsjön 1				Nytt revir
50	Myggsjön	Hane	G160-23		Hälleskogsbr. 1				Nytt revir
51	Bastkullen	Tik	G22-24		Forshaga 3				Nytt revir
51	Bastkullen	Hane	G203-22		Forshaga 3				Nytt revir
52	Passboberget	Tik	G149-24		Billingbo 1				Nytt revir
52	Passboberget	Hane	G28-24		Mjuggsjön 1				Nytt revir
53	Glaskogen	Tik	G38-25		Glaskogen 6				Nytt revir
53	Glaskogen	Hane	G235-22		Glaskogen 6				Nytt revir
54	Forshaga	Tik	G25-25		Forshytta 2		Ja		
54	Forshaga	Hane	G42-24 el G55-16		Forshaga 3 / Sandsjön 3		Ja/Nej		Oklart vem
55	Gällsjöhöjden	Tik	G28-25		Ulva 1				Nytt revir
55	Gällsjöhöjden	Hane	G195-23		Forshytta 2				Nytt revir
56	Villingsberg	Tik	G60-24		Villingsberg 5		Ja		
56	Villingsberg	Hane	G1-20		Villingsberg 4		Ja		
57	Tysslingen	Tik	G51-24		Billingbo 1		Ja		
57	Tysslingen	Hane	G25-19		Grytingen 1		Nej		
58	Örvaremsen	Tik	G159-23		Vargavidderna 1		Ja		
58	Örvaremsen	Hane	G169-21		Vargavidderna 1		Nej		
59	Uppsjön	Tik	G5-21		Vargavidderna 1		Nej		
59	Uppsjön	Hane	G117-23		Vargavidderna 1		Ja		
60	Svartsjön	Tik	G55-23		Sjunda 4		Nej		
60	Svartsjön	Hane	G100-23		Sjunda 4		Nej		

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt (forts.)

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelserevir	Finsk-rysk Immigrant eller F1	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
61	Sjunda	Tik	G137-22		Sjunda 4		Ja		
61	Sjunda	Hane	G53-24		Axsjön 1		Ja		
62	Kilsmo	Tik	G82-25		Långbogen 2				Nytt revir
62	Kilsmo	Hane	G105-21		Sjunda 4				Nytt revir
63	Köttsjön	Tik	G121-22		Sjunda 4		Nej		
63	Köttsjön	Hane	G161-23?		Baremosse 1		Ja?		
64	Mariedamm	Tik	G108-23		Sjunda 4				Nytt revir
64	Mariedamm	Hane	G67-24		Brängen 1				Nytt revir
65	Tiveden 6	Tik	G142-23		Hökensås 1				Nytt revir
65	Tiveden 6	Hane	G72-24		Ösjö 1				Nytt revir
66	Fågelmossen	Tik	G65-22		Sjunda 4		Nej		
66	Fågelmossen	Hane	G216-22		Sjunda 4		Nej		
67	Viken	Tik	G164-17		Tiveden 2	F1	Nej		
67	Viken	Hane	G139-21		Tansen 4		Nej		
68	Madsjön	Tik	G196-22?		Siggefora 1				Nytt revir
68	Madsjön	Hane	G71-24		Baremosse 1				Nytt revir
69	Bergaskogen	Tik	G3-23		Bergaskogen 1				Nytt revir
69	Bergaskogen	Hane	G65-24		Brängen 1				Nytt revir
70	Grims myr	Tik	G59-24?		Söderåsen 1				sannolikt tik
70	Grims myr	Hane	G39-24		Svalemossen 1				Nytt revir
71	Gråberget	Tik	G87-23	V1104	Kynna 6				Nytt revir
71	Gråberget	Hane							Finns ej?

11.5 Bilaga-Vedlegg 5.

Komplettering av föregående års inventeringsresultat

Tabellen visar revir där ny information som påverkar revirens status har tillkommit efter avslutad inventeringssäsong. Den nya informationen kommer från DNA-analyser av inventeringsprov påföljande säsonger och DNA-analyser av döda vargar.

Revir	Land	Vinter	Status i rapport	Ändrat till	Orsak
Storfors	S	2001/02	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2002
Tisjön	S	2004/05	Andre ulver	Revirmarkerande par	Yngling 2005
Ockelbo	S	2007/08	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2008
DalsEd Södra	S	2007/08	Familiegrupp?	Revirmarkerande par	Ikke yngling 2007
Jangen	S	2008/09	Revirmarkerande par	Familiegrupp	Yngling 2008
Fryksåsen	S	2008/09	Andre stasjonære	Revirmarkerande par	Yngling 2009
Rotna	N/S	2008/09	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2009
Linnekleppen	N	2008/09	-	Revirmarkerande par	Yngling 2009
Brattfors	S	2009/10	Andre stasjonære	Revirmarkerande par	Yngling 2010
Gimmen	S	2009/10	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2010
Skugghöjden	S	2009/10	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2010
Gåsborn	S	2009/10	-	Revirmarkerande par	Yngling 2010
Djurskog	S/N	2010/11	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2011
Långsjön	S	2010/11	Revirmarkerande par?	Revirmarkerande par	Yngling 2011
Gårdsjö	S	2011/12	Andre stasjonære	Revirmarkerande par	Yngling 2012
Hærsjø	N/S	2011/12	Revirmarkerande par? (Varaldsk.)	Revirmarkerande par	Yngling 2012
Kläggen	S	2011/12	-	Revirmarkerande par	Yngling 2012
Fänstjärn	S	2011/12	-	Revirmarkerande par	Yngling 2012
Letjenna	N	2011/12	Usikkert par (omtalt i tekst)	Revirmarkerande par	Yngling 2012
Kölsta	S	2012/13	Revirmarkerande par	Familiegrupp	Yngling 2012
Dömlé	S	2013/14	-	Revirmarkerande par	Yngling 2014
Vimyren	S	2013/14	-	Revirmarkerande par	Yngling 2014
Sjösveden ¹	S	2014/15	-	Revirmarkerande par	Yngling 2015
Magnor	S/N	2015/16	-	Revirmarkerande par	Yngling 2016
Billsjön	S	2015/16	-	Revirmarkerande par	Yngling 2016
Ryssjön	S	2015/16	-	Revirmarkerande par	Yngling 2016
Kesberget	S	2015/16	-	Revirmarkerande par	Yngling 2016
Villingsberg	S	2015/16	Revirmarkerande par	Familiegrupp	Yngling 2015
Rockesholm	S	2016/17	-	Revirmarkerande par	Yngling 2017
Sjunda	S	2016/17	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2017
Svartedalen	S	2016/17	-	Revirmarkerande par	Yngling 2017
Venabäcken	S	2017/18	-	Revirmarkerande par	Yngling 2018
Kölviken	S/N	2017/18	-	Revirmarkerande par	Yngling 2018
Sotsjön	N/S	2017/18	-	Revirmarkerande par	Yngling 2018
Tönsen	S	2018/19	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2019
Haraldsjön	S	2018/19	-	Revirmarkerande par	Yngling 2019
Hernes	N	2018/19	-	Revirmarkerande par	Yngling 2019
1 par ²	S	2019/20	Revirmarkerande par	Revirmarkerande par	Yngling 2020
Fräkensjön	S	2019/20	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2020
Ölen ³	S	2019/20	En varg ingick i Vismen	Revirmarkerande par	Yngling 2020
Vargavidderna ³	S	2019/20	Familjgrupp (kallades Vismen)	Revirmarkerande par	Splittrats i två par
Gimmen	S	2019/20	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2020
Igelsjön	S	2019/20	Revirmarkerande par	Familjgrupp	Yngling 2019

11.5 Bilaga-Vedlegg 5.

Komplettering av föregående års inventeringsresultat (forts.)

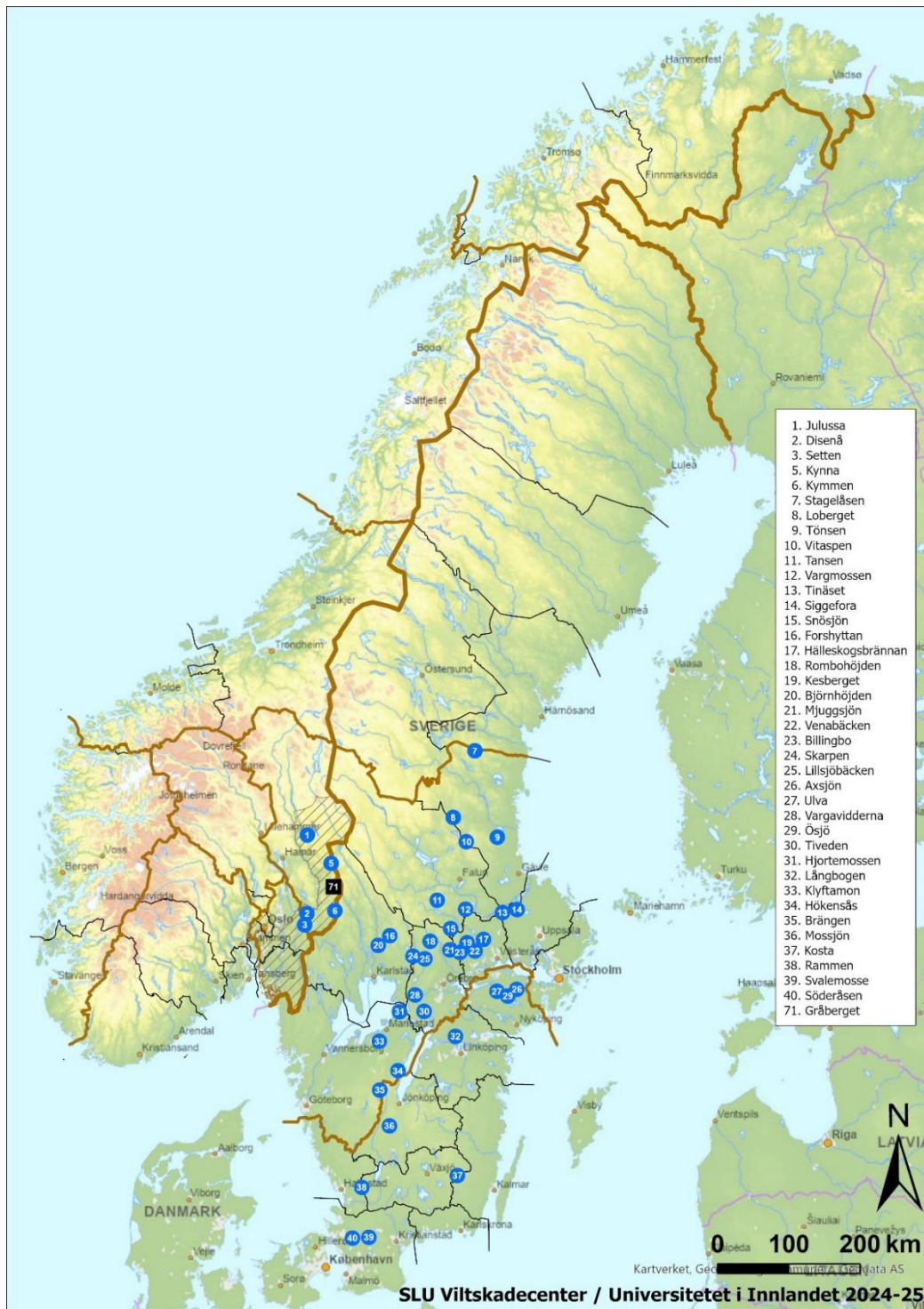
Revir	Land	Vinter	Status i rapport	Ändrat till	Orsak
Järsjön	S	2020/21	-	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Mjuggsjön	S	2020/21	-	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Räken	S	2020/21	Föryngring, ej intakt fam grupp	Familjegrupp	Fler ind påvisade
Mörtsjön	S	2020/21	-	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Magnor	S/N	2020/21	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Ruskåsen	S	2021/22	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2022
Ösjö	S	2022/23	Revirmarkerande par	Familjegrupp	Yngling 2022
Disenå	N	2023/24	-	Revirmarkerande par	Yngling 2024
Gråberget	S/N	2023/24	-	Revirmarkerande par	Yngling 2024
Ulva	S	2023/24	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2024

¹Det vargpar som vintern 14/15 kallas Sjösveden kallas vintern 15/16 isället för Blyberget. Paret som 15/16 kallas Sjösveden missades under inventeringen 14/15.

²Paret i Romböhöjden 19/20 delade sig sent och etablerade sig var för sig i nya parbildningar, Sirsjön och Romböhöjden.

³I Vismen var först en familjegrupp utan föryngring 19/20. I slutet av säsongen hade den splittrats till två olika revirmarkerande par.

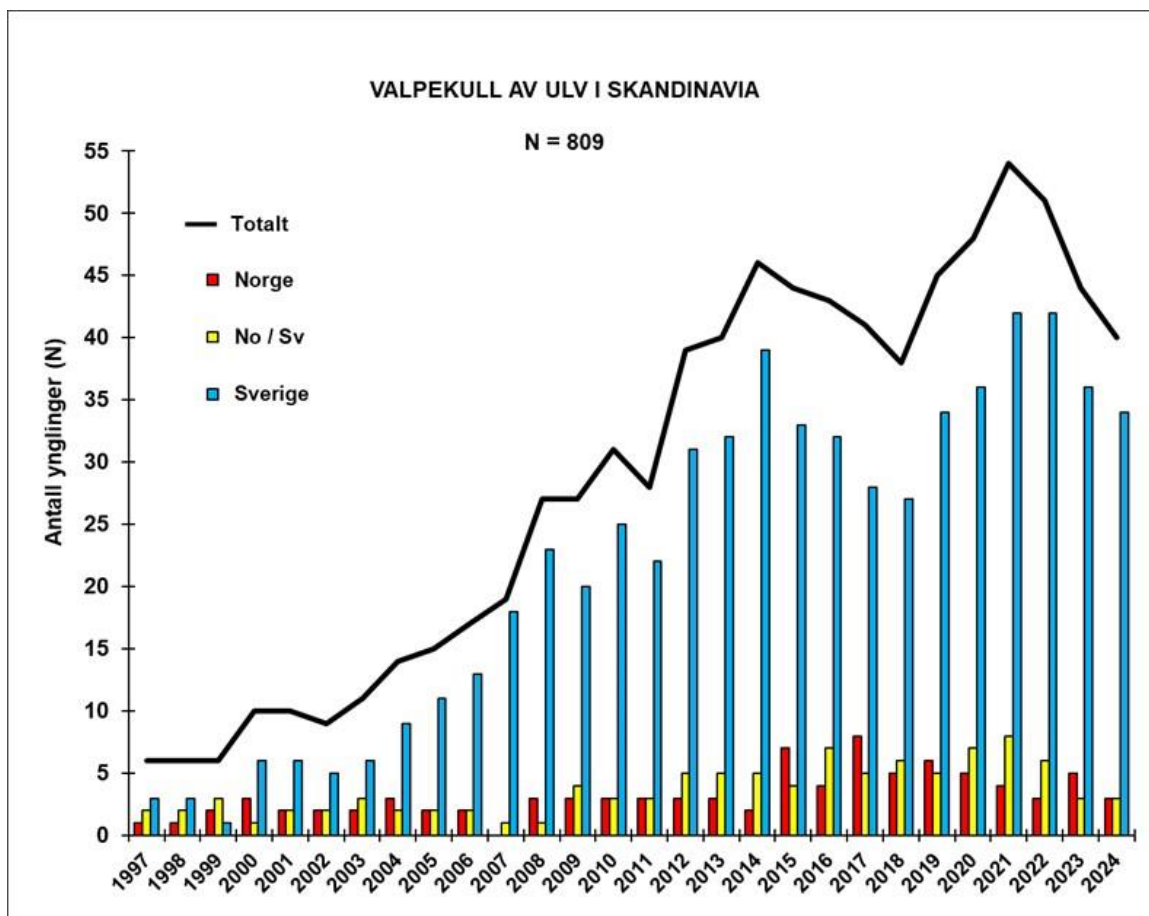
11.6 Bilaga-Vedlegg 6. Föryngringar (valpkullar) av varg 2024

Bilaga 6. Cirklar i kartan visar familjegrupper med föryngring (årsvallar har fötts 2024) enligt gällande inventeringskriterier. Ett revir med en dokumenterad föryngring, men där ingen familjegrupp kunde påvisas under inventeringsperioden representeras av en fyrkant i kartan. Reviren är numrerade som i Figur 2 och Bilaga 2 & 4.

11.7 Bilaga-Vedlegg 7.

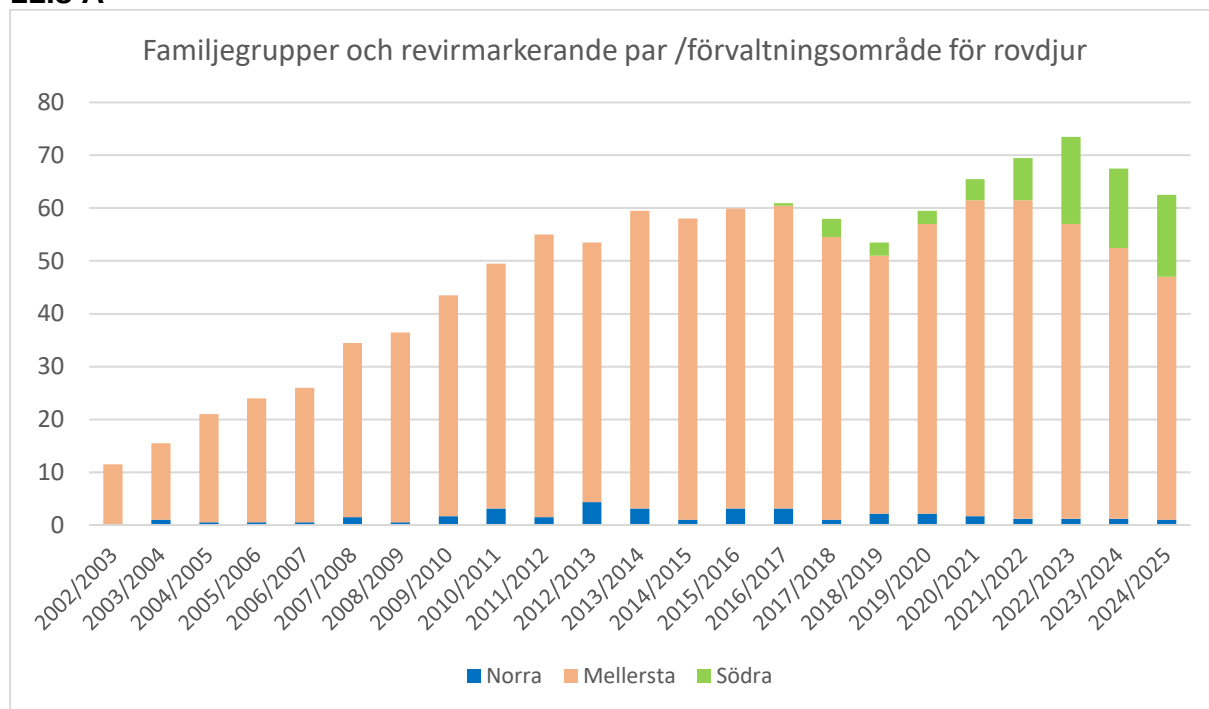
Antal valpkullar av varg per land och år för perioden 1997-2024

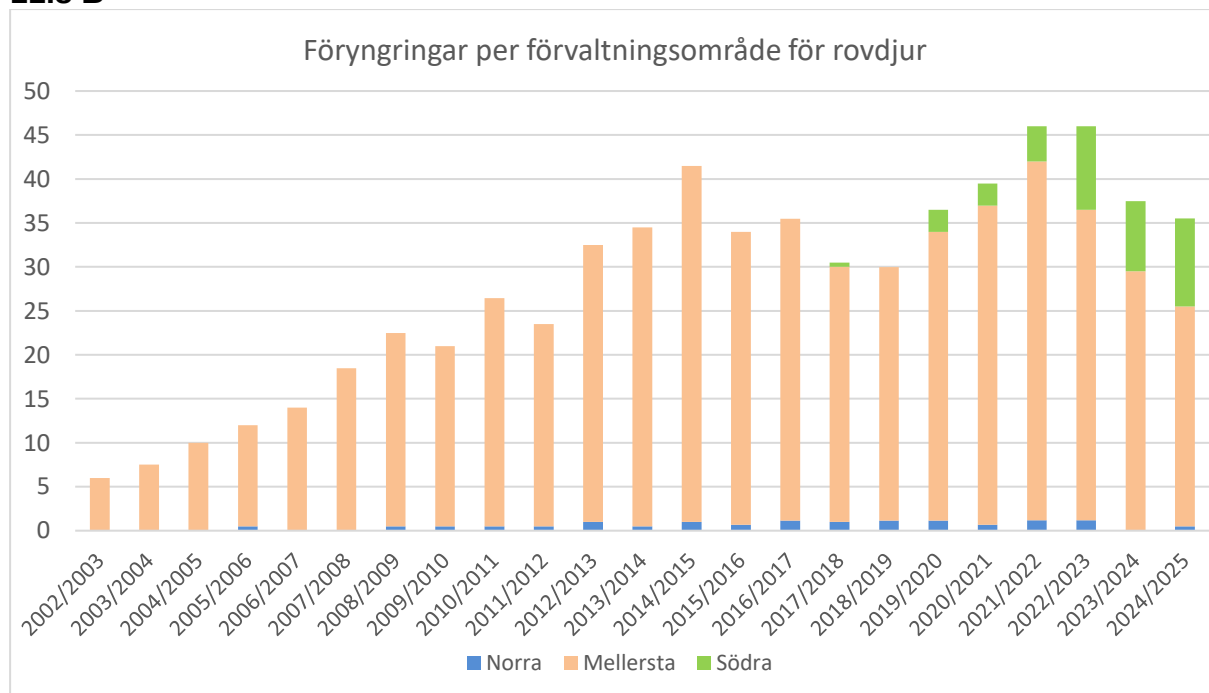
Bilaga 7. Antal bekräftade valpkullar av varg (föryngringar) i Norge (röda staplar), i svensk-norska gränsrevir (gula staplar) och i Sverige (blå staplar) mellan de 28 åren 1997-2024. Den övre svarta linjen visar utvecklingen för antal föryngringar totalt i Skandinavien.

11.8 Bilaga-Vedlegg 8. Utveckling av antal vargrevir med familjegrupper, revirmarkerande par samt föryngringar i norra, mellersta och södra förvaltningsområdet för rovdjur i Sverige 1998/1999 – 2024/2025

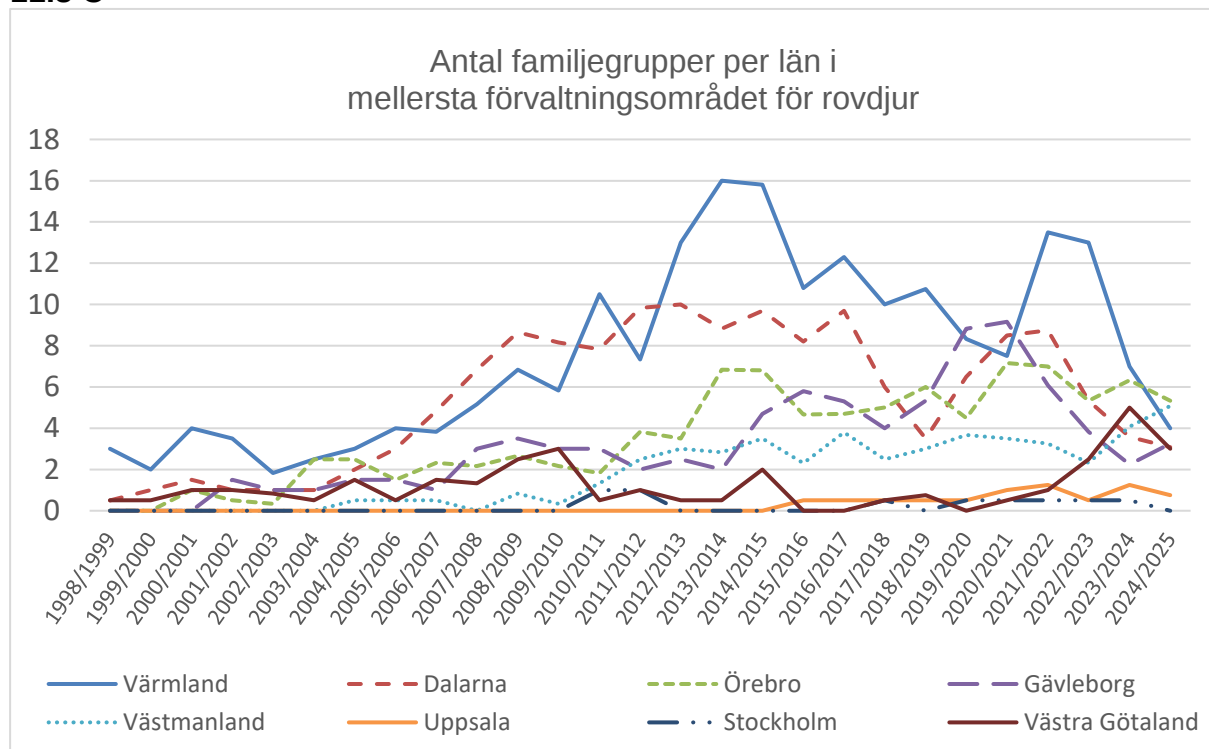
11.8 A

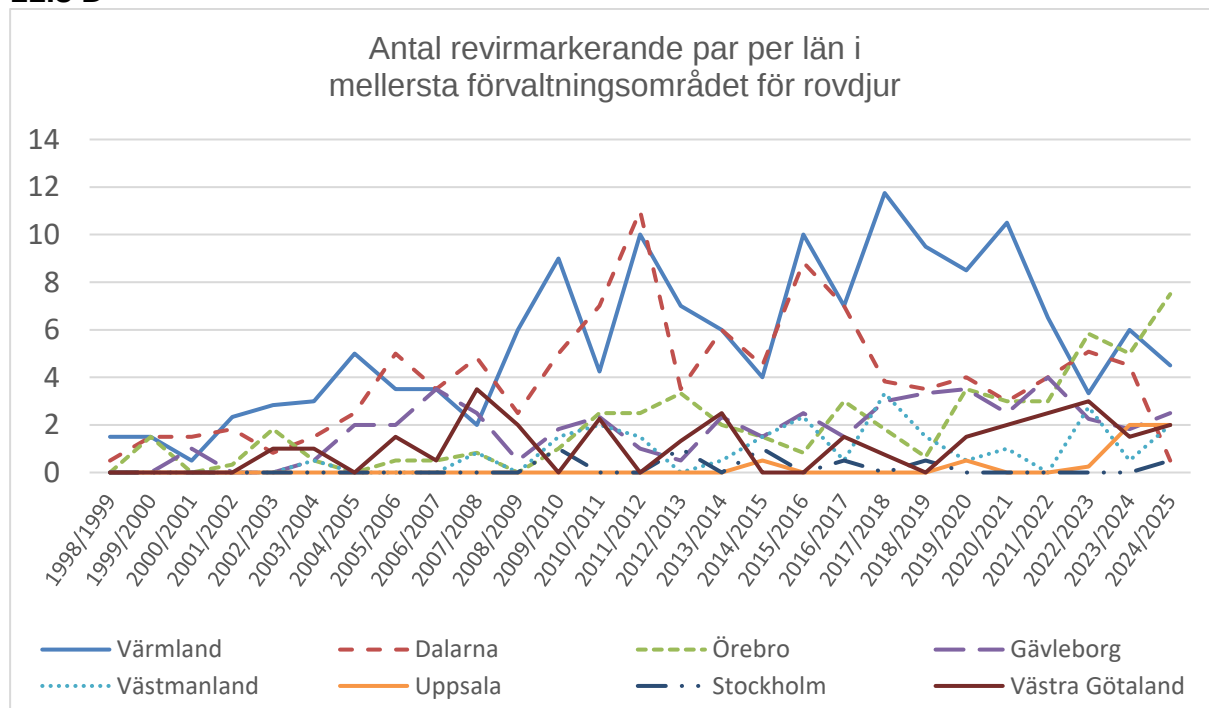
11.8 B

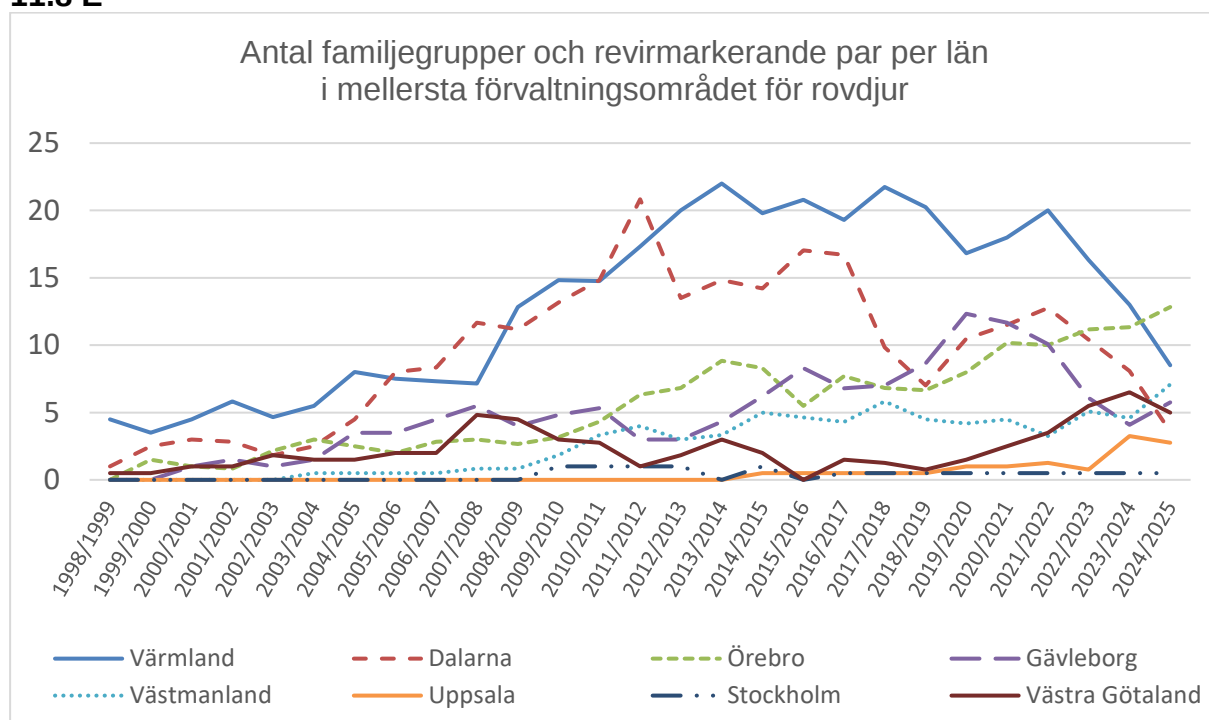
11.8 C

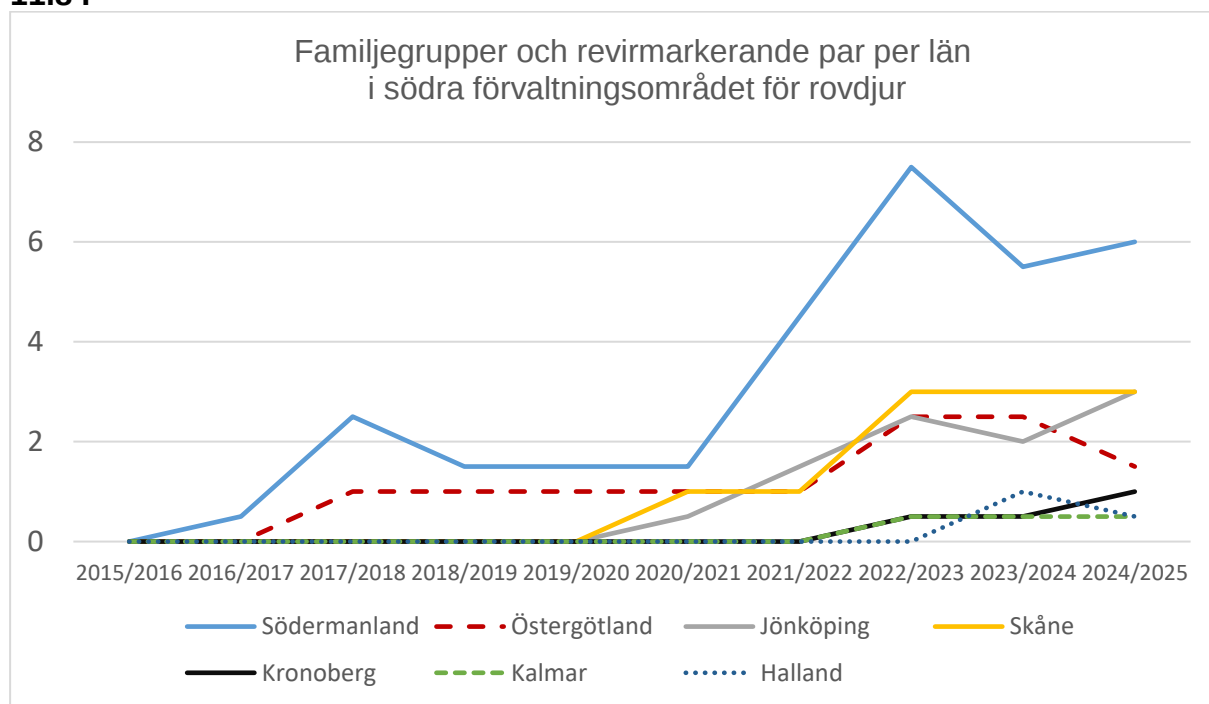
11.8 D

11.8 E

11.8 F

Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia

Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien

ISSN 2387-2950
978-82-426-5431-1 (dig. utg)

ROVDATA

Adresse:

NINA

P.b. 5685 Torgarden

NO-7485 Trondheim

Telefon: +47-73 80 16 00

Internett: www.rovdata.no

SLU VILTSKADECENTER

Adress:

Grimsö Forskningsstation

Sveriges Lantbruksuniversitet, SLU

SE-730 91 Riddarhyttan

Telefon: 0581-920 70

Internet: www.slu.se/viltskadecenter